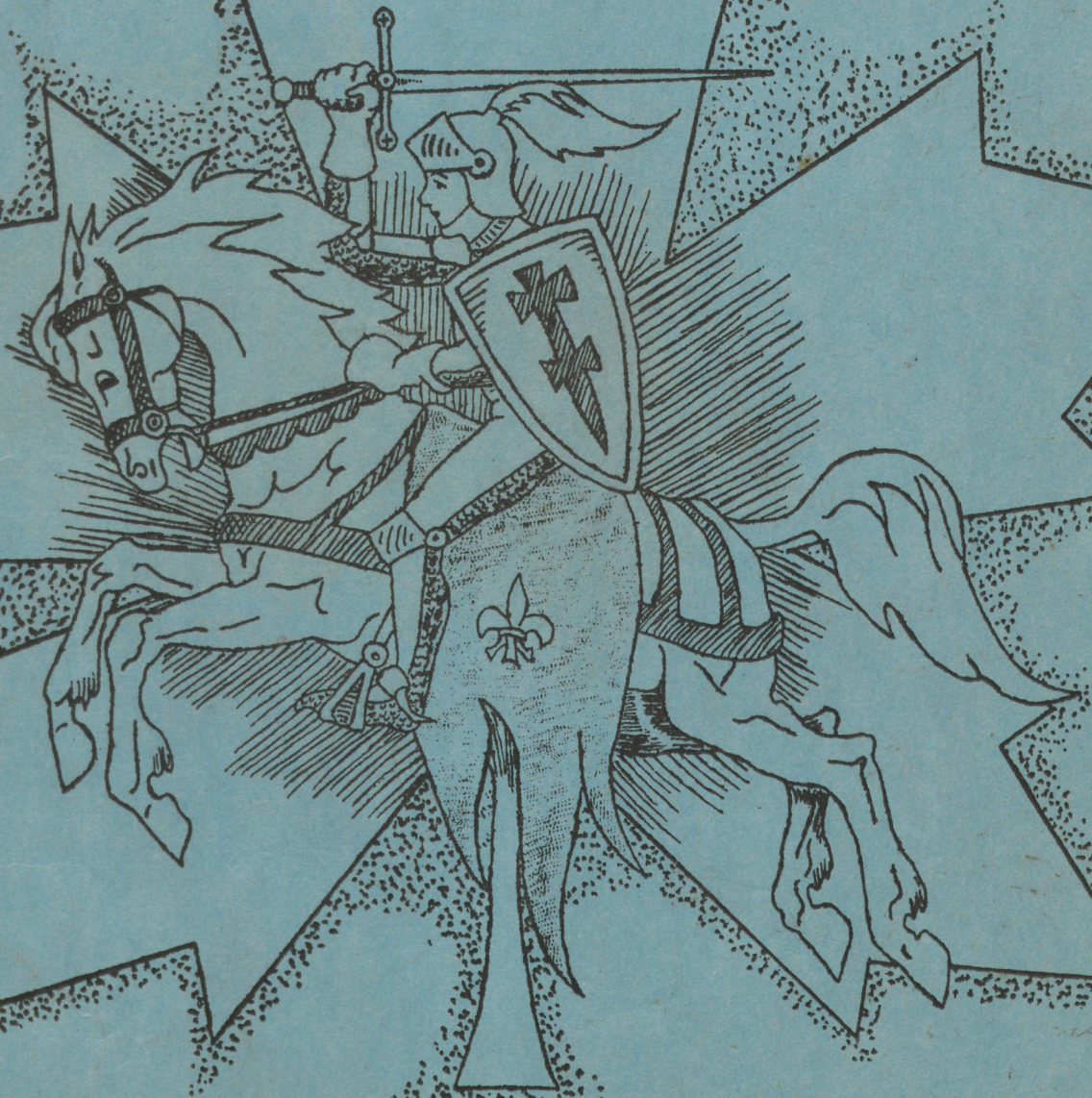


L. SRURIK
CLIPARTS SKYRIUS
Garn. rašto k. 16
194 d.

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA



NEPRIKLAUSOMA LIETUVA

(INDEPENDENT LITHUANIA)

Kanados Lietuvių Kultūrinio Gyvenimo Žurnalas

Nr 16 Montreal, birželis-June, 1943 metų Tomas II

Už Išlaisvinimą Lietuvos! For Liberation of Lithuania!
Už Ištikimybę Kanadai! For Loyalty to Canada!
Už Santarvės Pergalę! For the Victory of the Allies!

Leidžia Kanados
Lietuvių Taryba
Montréal

Prenumerata metams:

Kanadoje \$1.00

Užsieny \$1.50

Yearly Subscription Rates:

Canada \$1.00

Other Countries ...\$1.50

Administracijos antrašas:

6634 3rd Avenue
Rosemount, Quebec,
Canada.

Redakcijos antrašas:

2588 Bercy Street
Montreal, Quebec,
Canada.

Vyr. Redaktorius Marija Aukštaitė

Redaktorius Algirdas Navikevičius

Red. Padėjėjas Jonas Yla

* * *

2267
139244



T U R I N Y S

pls.

J. M A N T A S	Vilties Kova Su Neviltim	1
Vytautas Širvydas	Bėgančios Dienos	4
J. A.	Negęstanti Šviesa	3
Marija Aukštaitė	Kanadai	5
Vincentas Budrikas	Brolybė Ir Karas	6
Algirdas Navikevičius	Kanados Žinios	11
.....	Lietuvos Kryžius	12
V. Buchanan	Nesigrežk Atgal	16
M.F. Jokubynienė ir Kiti...	Toronto Dienos	19
Toronto Lietuviai	Visuomenės Žiniai	23
Arėjas Vitkauskas	Talka	24
A. Navickas	Lietuvos Neprikl. Reikale ...	25
Vytautas Širvydas	Už Sienos	28
Vincentas Budrikas	Minties Gėlės	30
Marija Aukštaitė	Rimelis	34
Arėjas Vitkauskas	Spinduliai	37
J. Urbonas	Flin Flon'o Aidai	38
Helena Bandžiūtė	Moterų Kertelė	40
Jūrų Sirena	Naktijolės	40
Stasys Yla	Tetulės Laiškas	41
Helena Bandžiūtė	Pašaukimo Keliau	42
Violeta	Violetos Patarimai	43
.....	Seseriška Talka	45
Petrutė	Montrealo Krislai	48
Vilasalietė	Ville La Salle Žinios	57
.....	Žinios Iš Lietuvos	59
Redakcija	Redakcijos Žodis	60

VILTIES KOVA SU NEVILTIM

J. MANTAS

- How do you like America? - klausia mus svetimšalius amerikietis. Mūsų mandagus atsakymas:

- I like America very much.

Tais žodžiais mūsų pasakoma teisybė, bet ne visa. Amerika mus, turėjusius palikti savo šalį, priglaudė, davė sąlygų duonai pelnytis ir gyventi. Mintame savo darbo vaisiais. Esame sotus ir apsirengę. Ir vis dėlto nesame laimingi. Mus kamuoja nerimas, persekioja baisios mintys. Sergame savo isardytu, sugadintu gyvenimu ir savo artimųjų nelaimėmis.

Mūsų tautiečiai su vaikais ir seneliais išvaryti žiauriųjų bolševikų Sibiran. Jie toje begalinėje erdveje badu nyksta, basi, sudrįsę merdėja, toli nuo savo tėvynės, tyruose, miskuose, stepese miršta be jokios paguodos. Tie mūsų tautiečiai - gyvi nabasnikai, pasmerkti be jokios kaltės baigti savo gyvenimą kanciose. Mes, kad ir norėdami, negalime ištiesti jiems pagalbos ranką. Koki mes bejėgiai! Ir, kokie žiaurus rytų grobuonys! Nejuociomis saukiames Dangaus kersto, tiems antikristams.

Nematytas Tėviškės pasiilgimas... Nėra dienos, o kartais nėra ir valandos, kad bent fantazijos sparnais nepaskrajotume po mieląją Lietuvą. Taip zavingai graži ji prisistato mums savo įvairiais gamtos ir gyvenimo viliojanciais vaizdais. Ko nelaimingesne darosi ta mūsų tėvyne, to brangesne ji mūsų išalkusioms meilės sieloms. Kunas čia, svetimoje salyje, o dvasia ten, savo gimtineje. Kur mums suaugusiems, o kitiems mūsų jau pasenusiems, beprigyti turtingoje, laisvoje Amerikoje. Mes tai laisvės žemei turime būti ir esame dėkingi, bet ilgimes be galo savo pavergtosios žemės, iš savo tėvų ir protevių paveldetos, kilniųjų ir tvirtųjų tautos

sūnų ir dukterų idirbtos, saugotos, krauju ir gyvybe girtos. Tik jaunas medelis duodasi kiton, svetimon, žemėn persodinamas, bet ir tai ne visuomet ten teprigydomas. O ką jau bekalbėti apie inaugusius medžius, giliai saknis įleidusius. Israuti, sakas nugėnti, jie - negyveliai.

- Lietuva, Tėvyne mano, Tu esi kaip sveikata,
Kiek Tave branginti reikia, tas tik teismo,
Kurs yra Tave praradęs!

Mickevičius lenkiškai rašė, o kaip giliai lietuviškai jautė. Tik tikras poetas tegalėjo sulyginti tėvynę su sveikata ir taip dailiai išreikšti tėvynei ilgėsį. Mes tremtiniai meldžiamės į Lietuvą draugę su Mickevičium ir nekantriai laukiame vėl pamatyti apdainuotas žaliąsias pievas, rugiais pasidabruotus ir kyliciais paauksuotus laukus. O gal vietoje tų žavingų paveikslų išvysime vien griuvėsius ir praretintus, nušalintus mūsų žmones? Tegu ir taip! Namai namučiai, kad ir smilgučiai, By tik būtų lemta mums sugrįšti tėvynei, kad ir nukamuotom, tačiau dar gyvom. Iš stipraus kaimiečių kamieno ataugas atžalos, issisakos, issilapos, atgims jaunoji karta.

* * *

Ne taip seniai praėjo Velykos, atsikėlimo šventė. Ji mums primena, kaip pasaulio Isvaduotojas, paskelbęs meilės tiesą, mirė dėl jos ant kryžiaus, savo kančiomis išpirko žmonijos nuodemes, garbingai kėlėsi iš grabo, miršim iverke miršį. Ar žmonija pasiūdojo tąją Dievina Auką?.. Žmonija klaidžioja ir skendeja nuodemese. Kristaus tiesa vėl gyva kalama į kryžių. Antikristai, šio pasaulio valdovai, šaiposi ir kraiposi, į ją žvairuodami. Jie tyčiodamiesi sukauja:

- Jei Tu esi tikrai neišveikiama galybė, tai kam leidais kryžiuojama?

Štai jau baigiasi 2,000 metų Tavo gimimo sukaktin, o žmonija eina kaip ejusi ne Tavo, o savo sviesa. Tikrai Tu atnesi pasauliui kardą. Argi nematai, kad žmonija tegali būti valdoma piktuojų, ne geruojų? Dievinasis Žmogau, teisybę pasakei, tardamas, jog Tavo Karalystė ne iš šio pasaulio. Tad grįšk iš kur atėjęs, kad ne Tavo pėdsakų neliktų šioje žemėje, danginkis į miglotas, melsvai padūmavusias idejų dausas. Ši mirštamųjų regimą pasaulį turi valdyti ne Dievas - žmogus, o cazaris ar cezariai. Tiesa yra ne paniekos vertas kryžius tyčiodamies sako, vargštančių vilties simbolas, bet pasaulio cezariai trokšta, kad būtų - marušis kalavijas.

- Tegyvuoja realusis cinizmas! Težūnie idealizmas, - dūnda kova cazarų pataikunų minios, su kaukėmis ir be kaukių, su kum-

Nepriklausoma Lietuva

paš kryžiais vienoje pusėje, su piaučuvais ir kūjais - priešingoje pusėje.

- Ave Caesar, noritari te salutaat: Sveikas, Cezar, mirtin-gieji tau lenkiasi! - vergų minios liūdnos ripuoja.

- Geros valios žmonių balsas yra Dievo balsas! - Tan šūkin telkėsi tautos, ginkluotos, galingos, cezariams priešingos. Kilo milžinų karas, neregėto baisumo, negirdėto žiaurumo. Sujudo, su-bjuro visas pasaulis, sausumos ir jūros, apsiniaukę žydrusis dan-gus, perkūnijomis sužaiėavo, žeme iš pamatų suarebėjo. Sparnuotos masinos, kaip arai milžinai, kila aukštyn ir puola žemyn į žiūrė-tas aukas; greitaraciai sarvuoti vezimiai, kaip kokie slibinai, al-suodami ugnim, guldo mindo, triuškina savo baisiomis letėnomis me-đzius, murus ir žmones; susikove vandenynų pabaisos, didžios ir ma-zos, dantytos ir naguotos, nardomos, plaukiamos ir skraidomos. Jū-ros - marios krauju patvino, bangų keteros siūbuoja merdejančias gyvybes ir negyvus daiktus, o juos rija - laidoja, snioksdami ver-petai. Švildamos, kaukdamos gieda audros pakasynų giesmės: Amžiną atilsį tiems, kurie gyveno, dziaugesi ir dar labai trosko gyventi.

Visų karą prieš visus. Didieji matyti, mažųjų nebežymu. Ma-žieji kovų įkarstyje, retai kam ir beverti. Priesų vėliavose nublu-ko parasai, taip garsiai pirma skelbti. Besigrumdami savieji savų-ju dažnai nebepažįsta. Tauta tautai vilku virto. Kada ir kaip at-gis žmogus, tikras ir dievinas?

- Praeis pasaulis, o Mano žodžiai nepraeis, - skelbia žmoni-jos Išvaduotojas. Geruoju, ne piktuoju turi būti valdomas pasaulis. Jau arti 2,000 metų ši tiesa skelbiama, bet dar nesiduoda įvykdoma.

Kada pro tamsią klaikumą sušvies Taikos vaivorykštė?

NEGESTANTI ŠVIESA

J. A.

Nešies krūtinėj meilės ugnį
Ir josios šilimą skleidi -
Žiedų, virsunių ir bedugnių
Gilius atodūsius girdi.

Veržiesi laimėn, grožin, gėrin
Visa siela, visa drąsa -
Tegu skaisčiai akyse žeri
Vilties negestanti sviesa.

BĖGANČIOS DIENOS

V Y T. ŠIRVYDAS

Amerikos lietuvių laikraščiai praneša, kad žadama susaukti Amerikos lietuvių seimą, kurio tikslas būtų Amerikos visuomenei ir valdžios rateliams pareikšti vieningą ir galingą Amerikos lietuvių piliečių troskimą, po sio karo vėl matyti Lietuvą laisvą ir nepriklausomą.

Ta proga mintin ateina, kad ir Kanados lietuviams būtų gražu (ir Lietuvai naudinga) tą pačią dieną susaukti Kanados lietuvių piliečių seimą, kuris Kanados visuomenei ir valdžios rateliams pareikštų pagrindinį mūsų tautos troskimą.

Seimo šaukimo iniciatyvą, aišku, privalėtų imti Kanados Lietuvių Tarybą. Ukrainiečiai, atsimename, per savo politinius draugus pareiske Ottawos parlamente savo troskimą matyti Ukrainą laisvą. Už tai jie Maskvos spaudoje buvo per dvi dieni plūstami "pronaciais". Nera abejojimo, darniai ir vikriai dirbant, Kanados parlamente būtų galima iskelti Lietuvos laisvės klausimas, nes Kanada, taip pat, Atlanto Carterį pasirasiusi ir dėl Carterio principų kovoja. O vienas tų principų sako, noris sugražinti laisvę tautoms, kurios sio karo metu - jos neteko. Kitas Carterio principas skelbia: tautos privalo gyventi po tokia valdzia, po kuria jos nori.

Mokytis visuomeninį darbą dirbti, niekad nėra nei per anksti, nei per vėlu. Gyvenimas niekad nesustoja, bet vis plaukia. Kaip Maironis sake: "Mainos rūbai margo svieto". Visuomene yra to gyvenimo dalis, tokiu būdu - ji gyva. Vis juda. Keičiasi. Kas nori jos darbą vieningai ir naudingai dirbti, taip pat privalo nuolatos judėti, lavintis, mokytis. Reikia lavintis tvarkingai susirinkimus vesti, naudingai ir sumaniai juose pakeltus klausimus spręsti, spaudon straipsnius rasyti, tvarkingai parengimus ruošti ir vesti. Visi, kurie iš sirdies visuomeninį ir tautinį darbą myli, niekad nesakys: "O, aš jau viską žinau."

Nepriklausoma Lietuva

Šiomis dienomis Kanados spaudoje ir parlamente vesti ginčai rodo, kuriomis kryptimis Kanados politinės partijos, po karo skirsis ir savo politinę veiklą suks. Pavyzdžiui, pulka Aluminium Company of Canada kaip monopolinis trustas, kuris po karo valdysiąs to svarbaus metalo ir net elektros gamybą. CCF partija ir kiti nori, kad po karo ši kompanija, ir kai kurios elektros kompanijos - būtų paimitos visuomenės nuosavybėn ir kontroliuotoms. Kanados vyriausybė Sarnia mieste, pastatė nuosavą gumos fabriką, kuri norima po karo palikti valdžios kontroleje, nepavedant privatiems savininkams. Tokiu būdu, suvisuomeninimas kai kurių didžiųjų pramonijų bus po karo svarbus vidaus klausimas Kanados politikoje.

Kitą klausimą pakėlė Ontario seimelio pirmininkas Clark pareikšdamas Detroite, buk 40, ar 45 Kanados gyventojų nuosimčiai, "sveikintų Kanados prisidejimą prie Jungtinių Valstybių." Jo žodžiai sukele audrą spaudoje. Daug laikraščių karštai nurodinejo, Kanada esanti "britų" ir pasiliks britų. Tačiau, pats klausimo pakelimas įdomus, ir rodo, kad yra žmonių, kurie taip galvoja.

K A N A D A I

Graži tu, Kanada, kaip antrasis dangus,
Antroji mano, puošnioji Tėvyne!
Ir vardas, ir krastas, yr begalo brangus -
Jis teikia duoną, gerį ir nakvynę.

Tavo zefyrai iš kalnų atbangavę,
Teikia sielai nemaraus įkvepimo...
O tenai rytai rausvai nusiauksavę -
Rodo kelią Lietuvos atgimimo.

Kanada, aš taip myliu tave kaip širdį
Man viską duodančią be maldos...
Tavo šaltinių krutys mane pagirdo,
Argi aš tau nesurasciau dovanos?

Marija Aukštaitė

BROLYBĖ IR KARAS

VINCENTAS BUDRIKAS

Šiuo laikotarpiu, daugelis iš mūsų, ruošiamės vykti į laukus, kad atsigaivinti, sustiprėti ir visiškai pasveikti. Mes tikimės išgyti naujos, dvasinių, protinių ir moralių kompasų jėgos ir pasitaisyti. Nes gamta visada nuosirdžiai apglebia mus, jei mes mylime ją ir einame pas ją, kaip pas savo motiną. O jei mes suprastume jos motiniskumą, mums nereiktų ieskoti geresnio pavyzdžio brolybei. Indai gamtos kelią vadina Joga. Jogos yra pataisymams.

Ivairios Jogos nėra vien tik metodai individo augimui, plėtočiai bei tobulėjimui. Jos yra dar įtakingas kelimas aukstyn - socialiai.

Jogos stato brolybės šventovę.

Jos yra didės Motinos veikliausia priemonė. Gamta nieko labiau nemėgia, kaip tik išvest mus iš miesto gyvenimo veiklos ir nuvest mus į laukus, miskus - laisvę. Ji visuomet teikia mums universalaus giminingumo lekcijų.

Didė Motina nuolatos verčia mus justti bendrą fizinių pradmenį, ir mūsų panasumą visam organiniam egzistavimui. Ir ji parodo mums psichines ypatybes gyviuose, kuriuos matome aplink save. Skruzdes pavyzdžiu ir laukinio paukščio gužta, ji moko mus meno. Šuo yra labai puiki lekcija, kurs pajėgia ilgai patverti mūsų žiaurų koliojimą.

Didė Motina dar ir džiaugsmingai moko mus altruizmo, arba šito auksto išmanymo, kurį mes vadinam moraliu ir dvasiniu. Šie fiziniai, psichiniai ir etikiniai mokymai yra raktai į tobulą broliškumą; tai didžiai žmogaus karalystei, brolybei, kurią visi mistikai, teosofai ir okultistai stengias įsteigti zemeje.

Didė Motina kviečia mus į poilsį, ramybę, t.y., į maldingumo Joga. Ir ji kuria mumyse tai, ką kai kurie vadina kosmine samone, išminties Joga. Didė Motina tyliai tiesia pagrindą naujai veiklai,

Nepriklausoma Lietuva

kai mes sugrištame iš laukų. Tai yra karma Joga. Žvelgdami į šiuos tris impulsus, ir mokyklas įsteigtas jų pagrindu, mes pamatysime, kad didė Motina vaizdingai moko mus rojalėj Jogoje; t.y., kada mes atvykstame į laukus, jos centrinę pastangą ir kelias mums yra sušabdyt ir nuramint mūsų beprotišką skubą prie turtų ir itakos žmonems, ir pagelbėti mums atsikvėpti jos kvapu, kurs yra raktas į jos gyvenimą. Rojalė Joga kreipia mus į mus pačius, ir žadina vi-sugeriausią žmonijoje.

Kurie turi sveiko proto, vyksta į laukus, miškus, kad pažinti gyvenimo teisybę, apsipažinti didės Motinos išmintim. Jie eina... kad suderint save su jos ritmingu gyvenimu, ir mokytis to maldin-gumo, kurs vienų vienas tegali išgelbėti ir saugoti ir išgydyti li-gas. Jie eina išikvėpti naujos galios, be kurios joks žmogus negali gyventi ilgai.

Eidami į miškus ir laukus, mes ruošiamės pasišalinti nuo gry-nai žmogisko ir incidentinio gyvenimo, ir tikimės susijungti su am-zinuoju gyvenimu.

Pabėgę nuo kasdieninio gyvenimo nusivilimų, keli mūs telauk-me šitokių radikalių įvykių, kurie įvyko ir vis dar vyksta. Kaip netikėtinas zaibas suliepsnojęs giedriose padangėse, taip umai Europos pasaulis išgirdo trimitų garsą, saukiantį būriuotis Euro-pos kariuomenes. Simboliskai, trinitas reiskia karą.

Trinitas, armija, laivynas, karas; šie žodžiai yra sinonimi-niai. Jie savy apima, reikalauja ir interpretuoja viens kitą. Tri-mitas nera toks pat kaip ragas. Ragas yra daugiau svelnesnis ins-trumentas. Jis neskamba taip baisiai, kaip trinitas.

Arono sūnūs pučia trimitus, kad rikiuotųsi, žygiuotų į kon-centracijos stovyklas, ruostusi prie didelės Jehovo šventės... zeng-tų per degancias aukas į karą. Visi šie įvykiai turi kažką aistraus savy, ne džiaugsmo ar pasitenkinimo.

Trinitas-ragas yra aistros instrumentas ir turi toki pat im-pulsą veiksmui, kaip ir karo sokis laukiniui. Trinitas-ragas turi galios atpalaiduoti visus laukinius elementus žmojuje.

Trinitas-ragas turi kažką okultinio savy. Leiskite man papasa-koti mano patyrimus ir rezultatus, kuriuos pergyvenau. Tas gal pa-skatins kai kuriuos žvilgterėti į šio instrumento jėgas. Trinitas-ra-gas yra prototipas, arba ankstybiniuos amziuos zinomas kaip karines muzikos eksponentas. Originaliai, jis nebuvo instrumentas muzikai; iš pradžių, jo tikslas buvo išgąsdinti priešą. Panasūs karō ragai gasdinimui buvo vartojami senovės tautų, ir šiandien dar tebevarto-jami laukinių.

Todėl, trinitas-ragas yra eksponentas kai kurių demoniškų jė-
Montreal, birželis, 1943.

gy, kurias okultistai pažįsta; jėgų, kurios kuria nesantaiką, kurios skaldo į dalelytes tai, kas yra visuma; jėgų, kurios įtakoja ir paveikia silpnuosius, kaip širdį, draską ir dirksnius arda impulsai. Šitokios demoninės jėgos išigauna į mūsų pasaulį ir į mūsų asmenybes joja trimito garsais. Kipling pastebi jų galią šioj eiluteje:

" Pūsk trimitą; kirsk kardū".

Trimitas-ragas tikra prasme kerta lyg kardū. Žodis kardas reiškia: nesantaiką, konfliktą, susiremimą, neprietelingumą, besitycijo-
jimą.

Aš nesakau, kad mes galėtum išmanyti šitas ypatingas ypatybes; bet aš sakau, kad šios ypatybės sukyla jautriose prigimtyse - sveikuose ir serganciuose. Net ir šioj sąlyje, žmonės jaučia Europos trimito garso efektą. Ir šie žmonės man tiesioginiai to nepapasakojo, tačiau kencia nuo jo. Keletas asmenų atėjo pas mane ir pasisakė, kad esą apimti karstligės, tik ne tos karstligės, kurią medikale profesija pažįsta. Jie jaučia tarytum umai subyres į trupinelius... ir gali papildyti baisius dalykus, jei nesaugotų savęs. Sulig mano diagnoze, jie yra tokios pat prigimties, kurias tik ką minejau. Demoninės karų ragų vibracijos Europoje juos palietė. Jie yra jautrus žmogiskos seimynos nariai šiame kontinente.

Nemanykite, kad mes šioj sąlyje galėtum išvengti šių įtakų, kurios ateina žmonėms šiuo baidiu karo metu. Yra ir buvo per daugelį metų intensinės nerimties atmosferoje. Tikrai, ji yra juntama finansiniame ir komerciniame pasauliuose. Tačiau ši forma tėra vien silpnas efektas. Nerimtis gludi daug giliau. Mes galime matyti ir stipriai justį ją, jei mes išivaizduosime, kad per kiek laiką nesimate didelio vadovo, nei stiprios valdymo sistemos, nei griežto plano socialiaame pasauly, neigi religijos ar filosofijos pasauliuose. Net ir mene, joks vadas ar naujas kūrėjas nepasirodė. Visur matos chaosas, netvarka, neaiškumas, silpnumas, bailumas, nemoraliskumas: okultinis karas!

Okultistai yra gyvi ir junta šią netvarkią padėtį; bet jie neleidžia jai savęs įtakoti. Ir kam gi turėtų leisti? Okultistai nestovi geidulių fluktuacijoje ir neužsiima menkais valandos siekimais. Jie dar tebestato Žmonijos Šventovę; ir taip gerai pažįsta statybos planą, kaip ir pagrindo planą.

Drauge su kariaujančiomis Europos tautomis, mes šioj sąlyje formuojame vieną vienintelę visumą: brolybę principu, nors ne realybeje. Dabartiniais ir būsimaisiais efektais, mes turėsime dalyvauti, ar norėsime ar ne. Kultura ir civilizacija liko nustumtos užpakalin amžių amžiams; ir tautinės karmos dideja bailiai. Mes kenciame, nors ir nekariautum. Tačiau galų gale ir mes patekome į

Nepriklausoma Lietuva

šio baisaus karo sūkurį.

Trimito garsas prilygsta viesului ar eksplozijai. Oro plyšimas ar skilimas prilygsta dvasinės atmosferos skilimui. Tai yra pikty dvasių dziaugsmas, kaip kad uolos skilimas dziugina brutalius žmones. Uolos eksplozija tėra silpnas žemes drebejimas. Trimito garsas yra smarkus oro sukretimas... sudrumstimas natūralaus ir normalio gyvenimo dvasių, kurios rūpinasi šio pasaulio valdžia ir švietimu, kaip ir pikty dvasių bukle.

Taigi, kai tu svarstysi pirmojo trimito šauksmo efektą šiame kare ir jo pasikartojančius garsus, kuriuos kariaujančios tautos girdi dieną ir naktį, tu umai pamatysi koki dinamiškai efektai turi rasti visuose pasauliuose, sujungtais su mūsų žemes atmosfera. Pasaulis dreba. Čionai yra maisto studijai visų tų, kurie apsitaskę okultizmu.

Kas pabėgs iš šio karo nagų? Ar mes dar galime stątyti brolybės šventovę? Ar brolybės religijos praktika galima šiose aplinkybėse? Šiuos klausimus aš atsakysiu vėliau. Dar žodį kitą apie trimitą. Aš kreipiu dėmesį ypač į tą instrumentą vartojamą Europos kariuomenese negu į modernę triubą, kuri nėra tokia baisi, kaip trimitas-ragas.

Trimito šauksmas garnizono mieste, kad rikiuotis gesinti ugnį, ypačiai kai ugnis įvyksta naktį, turi kažką nežemisko savy. Jis ne tik girdisi kaip kardas kertas tylą, tačiau jis yra demoninis. Jis pareiškia terorą ir neišvengiamą šauksmą. Jeigu tu esi girdejęs šitą šauksmą Europos garnizono mieste, tu suprasi ką aš kalbu. Tu jutai to nežemiskumo kažką... ir gal jutai trimito gaidos santykiavimą su ugnies furija ir nakties nerimties baisybe.

Kada trimitas-ragas šaukia garnizoną į visuotiną susirinkimą, tas reiškia kad karininkai ir kareiviai rinktųsi dvigubų greičiu, pilnai apsiginklavę ir pasirengę pasitikt priešą. Tas šauksmas turi savo paties ypatingumą. Sakyti, kad jis verčia galvos plaukus tiesiai atsistoti, dar nėra gana. Trimitų garsas turi galios suardyti žmogaus dirksnius, sudrumsti dėmesį, kurti furiją. Tos trimito gaidos ne vien kankina dirksnius, bet jos piaustų ir zudo žmogaus gyvybę, ir ima daug laiko atgauti pusiausvyrą. Šių gaidų ypatybė santykiauja su įvykiu: pragaro demonų atpalaidavimu.

Trimitai Europoje šaukia tautų neapykantą. Dabartinis karas nėra paprastas valdžios ar kariuomenės karas su kita valdžia ar armija. Trimitai atpalaidavo grandines, kurios risdavo tautas. Tautos vis giliau ir giliau kasdien žengia į nesveiką buveinę. Jos dabar kaltina viena kitą dėl sužvėrejimų, kurie meta abejonę ant jų kultūros ir civilizacijos tikrumo ar vertybės. Liaudis, kareiviai,

Montreal, birželis, 1943.

visokie moralės skelbėjai ir minių vadai, veikia ir elgiasi tokiu žiauriu būdu, kuo negalėtum patikėti. Jų kalba, veikimas ir elgesys - priešinas broliškai giminybei. Jie veik virto laukiniais.

Okultistas girdi tą visą šėtonizmą ir velniavą trimito gaidose. Trimitas yra išymiausias demoniškų jėgų instrumentas. Jis sukelia jās; jis maitina jās; jis valdo jās.

Ne daugis mūsų tesitikėjome išgirst trimitą skelbiantį karą. Tačiau mes girdejome būgno dundėsį anapus vandenyno. Vietoj taikos himnų ir gerovės žmonėms, karų šauksmas į mirtį aida is anapus atlantiko. Ir šis kontinentas užsiliepsnojė visuotino karo ugnim.

Iš šio pasaulinio karo išdigs daugis kraujagiežių ir daugis veiksmų, kad trikdyti broliškumo kurimą. Pavyzdžiui pranešama kad francūzų dailininkai nutarė niekad neišileisti vokiečių mokinių į savo studijas. Yra taipgi pranešta, kad vokiečių leidejai nusprendė nespausdinti jokių anglų ar francūzų knygų vertimų. Ir didis anglų autorių skaičius pasirašė rezoliuciją denuncijuojančią vokiečių autorius.

Ko verta tokia kultūra? Ar tie, kurie šitaip daro turi bet kokios kultūros? Ne! Tikros kultūros ir civilizacijos idejos glūdi brolybės koncepcijoje. Žodžiai kultūra ir civilizacija neišigau-na į mūsų kalbą, kol žmonės nerealizuoja žmogisko begio solidarumą... kol universales brolybės ideja neįsaisausta žmonijai. Tol kultūra ir civilizacija bus pavojuje.

Ar pastačiau klausimą: kas pabėgs ir išvengs baisių piktybių įtakų, - piktybių, kurias karas atpalaidavo zemeje?

Štai atsakymas: Galingieji išvengs. Ir tie yra galingieji, kurie stovi atstu nuo konfliktuojančių elementų; kurie nedalyvauja su jais; kurie nepristoja prie jų. Tie yra galingieji, kurių visą išorinį pasaulį, - pavadavo vidujinio, dvasinio gyvenimo karalyste. Kurie tai padarė, yra galingieji. Jie yra brolybės šventoves statytojai. Jie yra tie, kurie praktikuoja brolybės religiją. Galingieji stovi ant didelių šiekimų tilto, ir šaltu krauju ir ramumu mato visus daiktus plaukiančius neramioj gyvenimo upėje. Nespręsk jų klaidingai. Yra didis skirtumas tarp tų, kurie pasiekė laisvę ir suremėjusiųjų, kurie, dėlai savo egoizmo, yra indiferentiški, ir kurie nedalyvauja aukstame ir kilniame darbe, arba bet brolybės veikloje. Šitokie yra lyg votis ir geluonis. Juos reikia gydyti ar nupiauti. Laisvė ir indiferencija, yra priestaraują poliai. Galingieji nėra indiferentiški!

Jeigu mes mėginsime gyventi amžino gyvenimo prietelingume, mūsų saviški ypatumai turi but pasalinėti. Jei mes išigysime teosofijos, dievisko gerio isminties, mes žinosime, kad piktas - virsta geru.

(bus daugiau) Nepriklausoma Lietuva

KANADOS ŽINIOS

ALG. NAVIKEVIČIUS

MONTREAL. Požeminių traukinių, vietoj gatvėkarių sistema po karui bus įvesta Montrealo mieste. Tą planuoja išrinktas Komitetas, kuris posėdžiauja ir priduos savo raportus Ekonomijos Komisijai.

* * * *

OTTAWA. Municijų ministeris Howe praneša, kad Kanados transatlantinis oro tarnavimas pradės vykti oro pasta kareiviams už jūrų su šių metų liepos mėnesio pradžia. Taipgi bus vezami ir valdiški keleiviai. Pirmiau pastas buvo siuntinėjamas kariniais laivais ir lektuvais, o dabar įsteigti tam tikslui civiliniai lektuvai.

* * * *

ST. LAWRENCE RIVER PORT. Kanadoje yra įsteigta nauja apsaugos organizacija, kurią pavadino "Les Gueilleurs". Jos narių pareiga yra užtikti prieso submarinus ir orlaivius, taipgi ir savuosius, ir pranešti jų pozicijas vietiniam centrui. Ši organizacija yra sudaryta iš civilių ir valdžios atstovų.

* * * *

OTTAWA. Kanados valdžia pasiryžus pastatyti "trumpų bangų" radijo stotį Sackville, New Brunswick. Ši vieta buvo parinkta, kaip ideali dėl susisiekiimo su kitomis šalimis. Stoties pastatymas kainuos apie \$750,000 ir bus baigtas apie 1944 m., birželio mėnesį.

* * * *

QUEBEC. Po priėmimui priverstino mokslo akto vaikams iki 14 metų amžiaus, Quebec'o valdžia tariasi kelti mokytojams algas, ir atidaryti virš 250 uždarytų mokyklų šioje provincijoje. Šios mokyklos tapo uždarytos dėl trukumo mokytojų, kurie prisirase ir isejo į kariuomenes įėjus.

* * * *

Montreal, birželis-June, 1943.

OTTAWA. Statistikos biūras praneša, kad 1941 metais Kanadoje, buvo 54.1 nuosimčiai nevedusių gyventojų. Quebec'o provincija turėjo daugiausia nevedusių. Biūras praneša, kad 41.2 nuosimčiai buvo vedę; 4.6 našlių; 0.1 divoršiotų. Palyginant su 1931 metais, 57.4 nuosimčiai gyventojų buvo nevedę ir 38.3 vedę.

* * * *

MONTREAL. Ponia Chiang Kai-shek atsilankė Montrealę pakeliui iš Ottawos į Washington'ą. Ji pasirodė Windsor'o viesbučio balkone, prieš tūkstančius susiždomavusių montrealiečių.

* * * *

MONTREAL. Montrealo miesto valdžia praneša, kad šio miesto gyventojai, kurie sumokejo radijo laikymo taksus už 1943-44 metus bus sugrazinta žmonėms, nes radijų takasai pradėdant su šiais metais yra panaikinti.

* * * *

OTTAWA. Statistikos biūras praneša, kad 1941 metai parodo, kad kiekvienas antras Kanados gyventojas - paeina iš anglų kilmės. Apie vienas iš trijų - prancūzų. Ir vienas iš sešių - įvairios kilmės europiečių. Vienas iš šimto - azijatas, ir panašus skaičius indijonų ir eskimų.

* * * *

MONTREAL. Lenkų Arts ir Sciences Amerikos Instituto šaka yra įsteigta Kanadoje, McGill universitete. Tikslas šio Instituto yra supažindinti Kanados žinovus su lenkų kultūra ir progresu, taipgi duoti progą lenkų studentams kurie išbėgo šiuo karo metu iš Lenkijos mokslo įstaigų - sekti ir studijuoti Kanados mokslo pažangą. Paskaitos yra duodamos Kanados ir Lenkų mokslininkų.

* * * *

WASHINGTON, D.C. Ray Atherton vienas iš žymiausių Suvienytų Valstijų diplomatijos rate, yra paskirtas Prez. Roosevelto, kaip ministras Kanadai. Jis perima vietą J. Pierrepont Moffat, kuris mirė Ottawoj kelios savaitės atgal.

* * * *

OTTAWA. Feodor Gusev, Rusijos ministras Kanadai, išlėkė onlairiu į Maskvą priduoti savo darbo raportus vyresniems valdininkams. Jis išleke į Maskvą su nariais pirkimo misijos, kurie atvažiavo į Ottawą sutvarkyti reikalą liečiantį apie \$1,000,000,000 vertes, Kanados prekių pagalbą. Ministras manoma greitai laiku vėl sugrįš į Kanadą.

Nepriklausoma Lietuva

OTTAWA. Cukraus kuponai, kurie skirti kenavimui, yra geri nuo birželio mėn. 1-ros dienos, ir tinkami vartoti, ligi rugsejo 30 dienos. Liepos mėn. kuponai, rugpiučio ir rugsejo, bus geri ligi rugsejo mėn. 30 dienos. Ne vieno kupono negalima vartoti anksčiau prieš pažymėtą dieną kupone.

* * *

SASKATOON. Saskatchewan provincijoje, Prince Albert kalėjime, 150 kalinių, paaukojo kraujo Raudonajam Kryžiui, kad išgelbėti gyvybes sužeistų kareivių karo frontuose. Dėkingumą reiksdama kaliniams, juos aplankė Saskatoon Raudonojo Kryžiaus sekcija.

* * *

MONTREAL. Kanados pirmas lietuvis daktaras Vytautas Andriukaitis, šiomis dienomis tapo priimtas į Kanados Karo Laivyną su Surgeon-Lieutenant laipsniu. Jis išvažiavo į Halifax'ą liepos 1-ąją dieną užinti jam skirtas pareigas.

* * *

QUEBEC. Quebeco provincija birželio mėnesį, susilaukė vieno iš didžiausių lietaus puolimo per 20 metų. Valdžios autoritetai praneša, kad lietus padarė virš \$1,000,000 nuostolio ūkininkams, laukams ir keliams.

* * *

QUEBEC. Birželio mėnesio 24 dieną, Quebeco provincija šventė nepaprastą savo PATRONO JOHN THE BAPTIST šventę. Naktį Montrealo dangų apsvietė tradicinis netinis "Feux de la Saint-Jean" (laužas), o 25 dieną buvo apvaikšciojimas miesto gatvėmis su gyvais paveikslais, su muzikų grupėmis; apskaitoma, kad minioje su draugijomis ir kitais palydovais, dalyvavo apie 25,000 žmonių, ir apie 200,000 stebėtojų.

* * *

OTTAWA. Mažiau kaip 13 nuošinėlių Kanados gyventojų kalba abi pripažintas kalbas: anglų ir prancūzų, bet yra daugiau kaip 115,000 žmonių, kurie nemoka nei vienos iš šių dviejų kalbų. 7,500,000 gyventojų, kalba anglų kalba ir 2,000,000 prancūzų.

* * *

EDMONTON. Apie 1,000 japonų vaikų, yra mokinami pradinėse ir aukštesnėse mokyklose Albertoje. Šioji japonų vaikų grupė, tapo atsiųsta iš British Kolumbijos praėjusią metų, kai japonų gyventojai buvo priversti pasitraukti ir išvažiuoti nuo Pacifiko krasto, kad nebūtų pavojingi Kanadai šio karo žygiuose.

Montreal, birželis-June, 1943.

LIETUVOS KRYŽIUS

Lietuvos sunkios dienos. Sunkios valandos. Okupantai - tikri žverys. Gyvulėlis to nepadarytu. Jis per daug nekaltas. Žveris skiriasi nuo gyvulėlio. Iš prigimties jis toks. Žveriazmogišiais gimę rytų ir vakarų Lietuvos kaimynų vadai. Jiems žmoniskumo ar bet kokios kultūros jausmas svetimas. Jų letenų nagai ir iltys, nuolat astrinasi į Lietuvos kuną, bet tegul nemaną bolševikas, tegu nemaną Hitlerio gaujos, kad apdraskyta ir apiplėsta Lietuva, liks aplėista jos tikrų sunų.

Praeis metai, mėnesiai, dienos arba amžiai - tas nesvarbu. Lietuva liks gyva kol plaks lietuvių širdis, kol pulsuos jo kraujas. Į nusienuotų Lietuvos laukų dirvas, išsėsime naujo prakaito diegus, atsteigsime sąvą meną, išlaikysim kultūrą, nes lietuvių pečiai - nešugriaunamas mūras. Nepalauziamas ažuolas. O dabartinės audros, ruošia lietuvių dar atsparesniu. Jis ismoko giliau mąstyti, pasiaukoti, ir nešti vaistų Lietuvos sopoliams.

Gal mano vokiečys ar bolševikas, kad lietuvis nustos lygsvaros dėl Lietuvos kancijų ir nustos kovojęs?

Amžiais ne.

Iš mūsų sąrašų - virs didesnės kultūrinės granatos. Nors štai ką sako šių dienų spauda:

"... Vokiečių keršto smūgiai visu smarkumu pradėjo kristi ant Lietuvos, kai krastas atsisakė sudaryti nacių karo vadovybei reikalingus "savanorių legijonus", sako privatinių būdu atėjusios žinios.

Vokiečiai areštavo keturis pasižymėjusius Lietuvos Tautinės Tarybos narius. Naciai suėmė kiekvieną labiau pasižymėjusį inteligentą, profesorį, gydytoją, advokatą, tikybininką ir studentą.

Visi Lietuvos universitetai ir viešosios bibliotekos uždarytos, gestapo būriai pasiūsta sunaikinti arba pagrobti svietimo įstai gy mokslo priemones ir knygas iš krasto skaityklų.

Nepriklausoma Lietuva

NAIKINA ŽODYNUS, GRAMAFONO PLOKŠTELES

Vilniuje gestapo gaujos sunaikino visus Medicinos Akademijos prietaisus. Mokšlo Akademijon isiverzusi policija sudegino Lietuvos žodynui medžiagą, kuriai surinkti buvo pasvęsta 40 metų darbo. Naciai sudauzė 2,000 gramafono plokštelių, kuriose buvo įrašytos Lietuvos liaudies dainos.

Kaune sunaikinti visi Mokšlo Akademijos archyvai, teisių fakulteto dokumentai, muzikos medžiaga. Iš valstybines skaityklės pavogta 10,000 tomų vertingų knygų, o iš universiteto bibliotekos isvezta 23,000 tomų.

KERŠTO BANGA SIAUČIA NUO VASARIO MĖNESIO

Vokiečių keršto banga pradėjo siausti Lietuvoje, kai lietuviai pradėjo priešintis visu atkaklumu okupacinei vokiečių valdžiai. Vasario mėn. vokiečiai pranešė gen. Rastikiui ir ministeriui Kubiliūnui, Tautinės Tarybos pirmininkui, jog jau atėjo metas lietuviams sudaryti savanorių armiją ir aktyviai dalyvauti kovoje prieš Rusiją.

Taryba atsisakė pildyti nacių reikalavimus, jeigu Vokietija negarantuos Lietuvai nepriklausomybės. Vokiečių paskirtas gubernatorius Renteln atšovęs, kad Vokietijos generolai negali laukti, o politinius klausimus galėsia gincyti karui pasibaigus. Lietuviai užsispyrė ir laikėsi savo nusistatymo.

Kai vokiečiai kreipėsi prie Kauno arkivyskūpo Skvirecko, prašydami paremti vokiečių reikalavimus, tai arkivyskupas atsakęs, kad jis niekuomet neviliosias Lietuvos jaunimo į nacių spąstus.

Tada vokiečiai patys kreipėsi į Lietuvos gyventojus, bet atsirado nedaugiau 200 savanorių, kurie pasisiūlė kovoti už Vokietiją.

Vokiečių planai neturėjo jokio pasisekimo. Tada Lietuvon atvyko gestapo viršininkas Heinrich Himmler.

Po Himmlerio kelionės vokiečių keršto banga palietė visus Lietuvos inteligentus, naciai pradėjo naikinti Lietuvos mokšlo įstaigas.

Jau prieš tai vokiečiai grobė Lietuvos turtus ir vežė viską Vokietijon. Apskaiciuojama, kad 700 pramonės įstaigų ir dirbtuvių atimtos iš lietuvių.

Tokios didelės įstaigos, kaip "Maistas" ir visi bankai yra vokiečių rankose. Vokiečiai atimineja ūkius iš lietuvių ir juose apgyvendina atvarytus kolonistus."

Asotis lig laikui vandenį neša.

Montreal, birželis-June, 1943.

NESIGRĘŽK ATGAL

U. BUCHANAN

Globok meilės dvasią ir leisk jai tavo veiksmams vadovauti. Mylėk gėles ir muziką ir visa, kas gražu mene ir gamtoje. Mylėk žmones taip, kaip norėtum, kad jie tave myletų, ir nesidrovėk išreikšti jausmų, kuriuos jauti žmonėms. Atsimink, kiek daug tuksantų dėl jų brolių ir seserų abejingumo ir jausmų šaltumo neteko energijos ir buvo pažeminti. Visiems tiems nelaimingiesiems reik tik malonaus draugo žodžio, kad naujos jėgos pripildyti galeėtų atsikelti, eiti pirmyn ir laimėti.

Būk nuolatiniam sąryšy su darnos dvasią. Dangaus mėlynume, vaivoryksteje, gelėtose pievose ir siūbuojančiuose lapuose matyk darnos įstatymo išraišką, ir skruostų raudonyje, akies syiesoje ir judesių grakstume numatyk dieviskąją būtį, kaip ji apreiskia savo darną nuostabiausiu kurybos instrumentu.

Tavo šūkis tebūna: PIRMYN! Nesigręšk atgal. Akis nuolatatos nugrėžęs į savo paskutinįjį tikslą eik taku, kurs veda į aukštumas, ir žinok, kad ateis laikas, kai ta slaptoji jėga, kuri tavo širdį pildo ilgesiu, nutils, nes tu busi gavęs atsakymą į kiekvieną savo klausimą, ir kiekviena tavo viltis bus išpildyta.

Dyasia formuoja iš nesuskaitomos daugybės narvelių kūną, kurio gražumas ir stiprumas ar biaurumas ir silpnumas pareina nuo pozityvaus ir negatyvaus žmogaus minčių gyvenimo.

Staigi išgastis atitraukia kraują iš veido, sutraukia narvelius, trukdo virskinio vyksmą, paralizuoja raumenis ir žalingai veikia visą organizmą. Liudėsio, susierzinimo ir rūpescio mintys užnuodija kraują, sudaržo veidą ir išsaukia raukšles. Bet jei mes tvirtai laikysimės auksciausios sveikatos, grožio ir stiprybes, drąsos ir laimės idealo, mes tapsime veikliais magnetais, kurie

Nepriklausoma Lietuva

pritraukia visus daiktus, kokių tik geidžia.

Draugai, kuriuos mes pasirenkame, ir draugijos, į kurias mes įstojame, labai priklauso nuo mūsų minčių gyvenimo. Gerų, istikimų ir paremiančių draugų išsigysime tik pozityviu-tikru mąstymu. Netikusi aplinka ir nemalonus įtakos yra visuomet negatyvių sielos vyksmų isdava.

Kiekvieną momentą būk pozityvus ir šalinkis kiekvienos neigiamos minties. Tyrinėk save, savo santykius su aplinka, savo norus ir galimumus. Bendrauk su tokiais žmonėmis, kurie turi panašius norus ir talentus, kaip tu. Stiprink savo jėgas, draugaudamas su tokiais asmenimis, kurie tau gali padėti tavo idealus realizuoti. Galimumo ribose nėra tokio tikslo, kurio tu negalėtum pasiekti atatinamos krypties ir pozityviomis mintimis, pasitikėjimu, pasiryžimu ir patvarumu. Į kiekvieną ilgiau trunkantį norą tu turėtum žiūrėti, kaip į jo galutinio išsipildymo pranašavimą. Sakyti: "Negalima! Negaliu savo troškinų tikslo pasiekti", reiškia pastatyti kliūtis tarp savęs ir pasisekimo. Bet jei tu sakysi: "Aš noriu, aš galiu!" Tu savo dvasioje jau busi lainejęs. Ir toji mintis "aš noriu, aš galiu!", jei tu jos istikimai laikysies, uztikrins tau galutinį tavo noro išsipildymą.

Būk nuolatiniam sąryšy su minčių srovėmis, kurios gelbsti ir kelia aukštyn. Leisk tik sviesioms ir linksmoms mintims savo sąmonėje lankytis. Venk egoistinių ir sąkscijų žmonių, taip visų aplinkų, kurios slegiamai veikia. Nesigrauzk dėl praeities klaidų ir apsiūylimų ir nebijok ateities. Žinok, kad esi Dievo rankoje, kad tau visuomet bus gerai, jei busi istikimas tam, ką pazinai savo isminties sviesoje.

PASITIKĖK PAČIU SAVIM SAVO TIKRAJĄ ESME. Nerk mintyse į giliausias savo dvasios gelmes, į apsimastymo centrą, kur pasitiksi begalinę jėgą. Ten tu rasi sventovę, kur žmogiskumas pereina į dieviskumą. Ten tu rasi ramią vietelę nuo pasaulio triuksmo ir stiprybę su gyva jėga žengti pirmyn, ir toji jėga nesveikata ir silpnybę atitolins nuo tavo sielos. Tada tu suprasi, kad jau esi amžinybėje, tikroveje, ir kad nuostabūs sapnas apie mistiską pasaulį anapus debesų čia ir dabar gali tapti tikrove. Tada kiekviena tavo juslė bus amžinosios Dabarties amžinoms formoms ir tiesoms. Tada tu žinosi, kad kiekvienas medis, kiekvienas krūmas, kiekviena gėlė, laukai, vandenys ir mėlynas dangus, kaip kiekvienas žmogus, gyvena dieviskos meilės, teisybės ir gerumo spinduliuos. Ir kai tu pajusi, kad tai tikra, nebus ribų jėgai, kurią pritrauksi savo norams įvykdyti.

Yra pasaulio įstatymas, kad žmogus gyventų darnų, dėkingą ir nesayanaudiską gyvenimą, ir kas kiek nukrypsta nuo šio įstatymo, yra baudziamas bausme už peržengimą. Rupestis ir skausmas nėra piktos

Montreal, birželis-June, 1943.

galios darbai, bet pas tave ateina kaip pamokomieji patyrimai, kurie varo tave į geresnes ir grazesnes sąlygas.

Juo toliau tu žengsi, juo į aukštesnius santykius sucisi su tuo įstatymu, kuris tave saugo nuo kiekvienos žalos. Tu kontroliuosi savo mintis, ir atsitrauksi iš nemalonios aplinkos, ir tu suvaldysi savo jausmus, kad tavo širdis klausytų išminties įsakymų ir tu nepasiduotum apgaulingiems žodžiams ir apgaulioms priemonėms. Tada tavo bus toji laimė ir tas džiaugsmas, kuris tavo esmę padarys magnetinę ir kitus patrauks į tavo zavų ratą, kur viskas pasitenkiniamu užpildyta.

Kai išminties žibintas šviesiai degs, kai tu būsi gavęs tau prideramą nuosavybę, tu žinosi, kodėl gamta taip pavydziai saugo vartus, kurie veda į jos lobijų namus. Tada tu žinosi, kad tas, kuris nori laimėti jos turtų, pirmas turi įrodyti, ar jis vertas yra jų gauti.

Nuolatinis noras yra magnetinė jėga, kuri draug su pasitikėjimu ir darbu tavo troškimus neapvildama išpildys. Kiekviena kliūtis, kurią tu nugalėsi, ir kiekviena pergale, kurią tu laimėsi, tavo pasitikėjimą savo jėgomis padidins ir tavo sugebėjimą laimėti padaugins. Jei tu vieną ir tą patį tikslą vis prieš akis tučesi, ir jei tu būsi tvirtai pasiryžęs savo planus realizuoti, ir jei tu būsi issiauklėjęs dėl kliūčių nesijausti nei prislegtų, nei atbaidytų, ir jeigu tu būsi išmokęs patvariai dirbti ir susidomejimą, energiją ir pasitikėjimą palaikyti, tada tu iš slaptumos prie savęs pritrauksi nuolatos augančią jėgą, kuri, tavyje ir žmonese, su kuriais tu turi reikalo, veikdama, pagamins magnetinius simpatijos junginius, kurie pažadins didesnę pasitikėjimą ir viltį ir laiduos stiprius pasisekimus.

Bet jeigu tu stokosi pasitikėjimo ir tavo galvoje siaus baimės ir abejojimo mintys, tu nesulauksi laimės, o nelaimė ir klaidos tave lydės. Ką tu mąstai, tatau pildosi. Jei tos pacios minties laikysiesi istisas dienas, menesius ir metus, tu suteiksi jai apčiuopiamą formą. Jei tu laikysiesi pasisekimo idėjos ir bendrausi su mintimis, kurių tikslas geras, tu isvystysi pritraukimo jėgą, kuri veikia slaptumoje ir gamtos jėgas privercia tau tarnauti. Ir juo ilgiau tavo dvasios sviesa bus sukoncentruota į sviesą ir grožį, į pasisekimą ir laimę, juo lengviau, geriau ir pilniau tau pasiseks sveikata ir gerovę prie savęs pritraukti ir islaikyti.

* * *

Savęs išstudijavimas ir pažinimas, yra auksciausiu sios zemes universitetu.

Pažink pats save, ir tik paskiau leisk kitiems tave pazinti.

M. A.

* * *

TORONTO DIENOS

RAŠO M. F. JOKUBYNIENĖ

Ir KITI

IŠ K.L. TARYBOS TORONTO
SKYRIAUS VEIKIMO.

Gegužės mėn. 30 dieną, Toronto Skyriaus valdyba, turėjo pirmą posėdį, kuriame dalyvavo beveik visi valdybos nariai, revizijos komisija ir korespondente.

Nutarta pasiusti lietuvių spaudon naujos valdybos pareiskimas ir taipgi palaikyti ryšius su anglų spauda, dedant aprašymus, svarbesniais, Tarybos veikimo reikalais; arba Lietuvos ir lietuvių klausimais.

Nutarta Toronto Skyriuje pasilaikyti atsarginį fondą, kuris galima būtų panaudot atsitiktiniems Tarybos veikimo reikalams. Senoji valdyba, tokio fondo neturėjo, visas pelne įplaukas - persiugdavo Centrui.

Numatyta ruosti gegužinę, bet tuo reikalu, pavesta rūpintis parengimų komisijai.

Nutarta turėti valdybos posėdžius tik reikalui kilus vasaros metu ir kas menuo žiemos.

IŠ K.L. 0000000000000000

PARENGIMŲ KOMISIJOS POSEDIS

K.L.T. Toronto Skyriaus Parengimų Komisija, turėjo savo pirmą posėdį birželio 8 dieną, dalyvaudant ir valdybai.

Nutarta pasiskirti Komisijos pirmininką. Ši pareiga teko Onai Kalinauskienei, kuriai nestokuoja gabumų tokiems reikalams vest.

Komisija priėmė valdybos pasiūlymą surengti gegužinę ir tą padarys taip greit, kaip vieta galės gaut.

Tai tiek kol kas iš Tarybos Skyriaus veikimo. O dabar bandysiu pasidalinti su "N. Lietuvos" skaitytojais ir kitom žinion iš Toronto.

0000000000000000

NAUJAS LIETUVIS KUNIGAS

Torontas susilaukia jau antro lietuvių kunigo. Prieš suvirs dvidešimts metų, čia buvo išventintas kunigas K. Baronas, kuris ir dabar randasi Toronte, tik ne prie lietuvių. Kun. Baronas gimęs Lietuvoje ir į Ka-

Montreal, birželis-June, 1943.

nada atvykęs jaunu vaikinų, pasiekė mokslo ir stojo kunigo luoman.

O šiais metais, gegužės 23 dieną Šv. Mykolo Katedroje, buvo išventintas antras, čia gimęs, jaunas kunigas Petras Ražaitis-Rozettis.

Birželio 6 dieną, kun. P. Ražaitis, laikė jau antras sekmadienio mišias, lietuvių parapijos baznyčioje, (pirmas jis laikė Weston'o baznyčioje) o vakare ten pat baznytineje saleje, buvo jam surengta draugiška arbatale, kurion susirinko gražus lietuvių būrys.

Garbės svečių tarpe, buvo kunigo abu tėvai, dvi sesutės, kun. Magivney ir dar vienas anglas kunigas.

Kunigas Magivney, pasakė netrumpą kalbą, apie kun. Ražaitis sunkius kelius per septynis metus seminarijoje. Jis kaip lietuviai sako, turėjo mokintis pats per save, savo jėgomis, nes tėvai negalėjo jam gelbet. Todėl, savo dideliu ryžtingumu ir pasišventimu mokslė, jis laimedavo stipendijas, tolimesnio mokslo tęsimui. Vasaras jis praleisdavo kartais net ant farmų dirbdamas, kol pagaliau pasiekė tikslogalą, įžengdamas kunigo luoman. Luoman, kuris reikalauja daug kantrybes, pasisventimo ir atsidavimo, tikriems doros darbams.

Kad būti Jėzaus įpėdiniu, kunigas privalo atsisakyti nuo daugelio pasauliškų privilegijų, kuriomis naudojasi paprasti eiliniai žmonės ir dėl to, idealiniam kunigui, gyvenimo pavydėt netenka. Tokiam kunigui, mes turime linkėti ištvermes ir jausti jam pagarbą už viską, ką gero padarys, bekeldaudamas gyvenimo

keliu, bemokydamas mylėti Dievą ir artimą kaip pats save.

Kun. P. Ražaitis, atrodė nuvargęs ir daug vyresnis, negu jo amžius turėtų jį rodyt. Tas beabejones päreina nuo sunkios nastos, kurią jis turėjo pats vienas nešt, nors jį jam turėjo atrodyti lengva, nes kitaip, jis jos nebūtų nešęs.

Prie kalbų pabaigos, kurias pasakė abu tėvai ir dar minėtas kunigas svetyš, Jerasiunaite, pasakiusi gražų pasveikinimą, įteikė kun. Ražaitiui voka, kuriame turėjo būti dovaną nuo visų susirinkusiųjų; o Pr. Motiejūnas, pakvietė visus, sugiedoti "Ilgiausių Metų".

Po to, pats celebratorius, pasakė žodį anglų ir lietuvių kalbose, dekodamas visiems, už jam suteiktą malonumą ir dovaną.

Vėliau, ejo laisvas su kunigu pasikalbėjimas ir jo sveikinimas per atskirus asmenis.

00000000000000000000

TORONTO LIETUVIŲ MOTERŲ RATELIO "DAINA" PARENGIMAS

Toronto moterys, kurios susi-spietę į "DAINOS" būrelį, matydamos gražų darbavimąsi montrealiečių, Tarybos Moterų Sekcijos tarpe - nutarė surengti pramogėlę - šokius, su uzkančiais ir loterija ir gautą pelną, skirti lietuviams kareiviams Kanados kariuomenėje, per Moterų Sekciją.

Toks pobuvis, įvyko birželio 5 dieną ir reikia džiaugtis, kad nors ir buvo atkeltas dviem savaitem vėliau, visgi buvo pasekmingas, nes davė gryno pelno 40 dolerių, kurie trumpu laiku

bus persiūsti Sekcijos išdinin-
kei, gerb. Lekničkienei.

Tam vakarui, šios moterys pri-
sidojo su aukomis pryžais: A. Pau-
liene, Br. Dubauskienė, Br. Kavoli-
ūniene, St. Derviniene, Z. Stan-
kienė, V. Samulevičienė, St. Bat-
kienė, O. Kuniutiene, E. Frenze-
liene, O. Indreliene, O. Taurins-
kienė, M. Jurkštienė, Mrs. Za-
linski, žyde iš Lietuvos, M. Jo-
kubyniene ir Trečiokas, aukėjo
\$1.00 pinigais.

A. Pauliene, apart vertingo
pryzo, dar aukėjo ir gražų tortą,
kurį išleidus varžytinėms, gauta
grazaus pelno.

Maistą suaukėjo šios moterys:
O. Taurinskiene, A. Pauliene,
Z. Užemeckienė, O. Indreliene,
E. Frenzelienė, Br. Kavoliūniene
ir M.F. Jokubyniene.

Alina Užemeckaitė, Rūta Batkus,
Birutė Indrelytė, Jennie Grins-
kaitė ir G. Jokubynaite - prisi-
dejo prie bilietų platinimo ir
prie kavos padavimo. Neatsiliko
ir vyrai, tai sen, tai ten savo
jėgą ar balsą parodydami. Štai,
kad ir Leonas Vekteris, net už-
kimo tortą bevaržydamas.

Šia proga, Moterų Ratelis šir-
dingai dėkoja visoms ir visiems
uz pasidarbavimą ir publikai uz
atsilankymą į šį pobuvį.

Tad, ligi pašimatymo ateinan-
tį rudeni!

M. F. Jokubynienė.

"Vienas žodis nešneka, vienas vy-
ras ne talka: kur du stos, visa-
dos daugiau padarys. Viens pradės,
kits padės; darbas eis pilna vaga.

* * *

TORONTIEČIAI LIETUVIAI REMIA "NEPRIKLAUSOMĄ LIETUVĄ"

1-mą dieną gegužės, "Neprikl.
Lietuvos žurnalo "Remejų Grupė",
surengė balių, kurio visas pel-
nas tapo paskirtas mūsų vienini-
telio Kanados lietuvių svyturio
labui.

Baliaus iniciatorius buvo
P. Kairys, jam gelbėjo P. Vekta-
ricienė, P. Derviniene, St. Bat-
kienė, Jerasiuniene, Kuprenie-
nė, M.F. Jokubyniene, A. Augu-
tis, P. Motiejunas ir kiti.

Prie Stalų patarnavo: Dervi-
nytė, Grinskytė, Jankauskaitė,

Balius visais atžvilgiais
pasisekė.

Gautas pelnas virš \$30.00,
įteikta K.L. Tarybos centro pir-
mininkui A. Navickui, per Toron-
to Tarybos Skyriaus susirinkimą
Toronte.

G E N Y S

M. M.

Nušvinta kartais žmogui žvaigždė
ir čia ant žemės,
Uždegusi krūtinę stebūklais įkvė-
pino;
Ji kvėpia naują galę ir meilę
begalinę:
Prašvinta kelias tuomet pakly-
dusiam užtenks;
Savy jis jaučia dvasią aukstes-
nio pagaukimo!..
Laimingi čia ant žemės bent
kartą ją pažinę!

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

PRIIMTAS ĮNEŠIMAS.

Lietuvių Susivienijimo Amerikoje sekretorius M. J. Vinikas raportavo, kad su 1942 metų pabaiga SLA 236 kuopa Toronte Ont., Canada, narių duoklių susidare 1,962.35, kurių dėl valiutos išvežimo suvaržymų negalima prisiųsti į Centrą ir todėl pinigai kuopos virsininkų vardu sudėti į Bank of Montreal.

Su šio sausio mėnesio duoklėmis susidarys virs 2,000. SLA 236 kuopos virsininkai pakartotinai primena Centrui, kad nuolat bankas juos ragina tais pinigais pirkti Kanados valdžios išleidžiamus karo bondsus.

"Praeitas Pildomosios Tarybos suvažiavimas įgaliojo Investmentų Komisiją nupirkti Kanados valdžios bondsus, jei bus galima juos perkelti į suvienytas Valstijas. Pavyko susitarti su Bank of Montreal agentūra New Yorke, kad ji priims SLA pinigais nupirktus bondsus, kuriuos jai persiųs Bank of Montreal ir sudės į tokią Amerikos banką, kokią nurodys Susivienijimas. Tad įgaliojau SLA 236 kuopos valdybą nupirkti bondsus už 2,000, jei Bank of Montreal sutiks bondsus persiųsti savo agentūrai į New Yorką."

K.P. Gugis inese, dr S. Biežis paremė užgirti sekretoriaus M.J. Viniko atliktą žygį šiuo reikalu. Įnesimas vienbalsiai priimtas."

00000000000000000000

Įsmintingi sąmojai subendrina jegas, ir kas jais naudojasi - atlieka didelį darbą artimo gerui.

00000000000000000000

Nepriklausoma Lietuva

"DAINOS" RATELIO ATBALSAI.

Po visą Kanadą pasklido gražūs atsiliepimai apie Toronto lietuvės moteris susibūrusias po "DAINOS" ratelio vainiku.

Ypatingai didelės simpatijos reiskia montrealietės, savo bendrų idealų sesems, kad jos taip gražiai ir sumaniai veda "DAINOS" ratelio veiklą, iš ko tikrai galima pasisemti gražių pavyzdžių.

"DAINOS" atbalsiai ypatingai pasklido po paskutinio jų parengimo įvykusio 5 dieną birželio, kur buvo atlikta sauni programa, gauta gražaus pelno labdaringiems tikslams, taigi būciūliškai pasizmoneta, pasisnekučiuota ir apsisukta valsis, kuriuose prisiminta

karo sukuriąi... kur kaujasi ir gargoniškai užia ne muzika, bet granatų šokiai.

"DAINOS" parengimo pelnas, paskirtas už mus visus pasiaukojantiems kariams.

Programos išpildymę prisiėjo ne tik suaugę, ismintimi subrendę Toronto lietuviai, bet už kilnius idealus kovoja ir iscina į viešą veiklą nekalti, mazi kūdikėliai! Štai, vis "DAINOS" atbalšių aidai:

"... Neseniai iš Montrealo atvykusių pp. Pundzių dukrele Aldute, dar nevisai penkis metus savo amžiaus pasiekusi, pasake du gražius eilerascius. Vienas iš jų buvo gana ilgas ir reikėjo stebėtis mazytės gera atmintim ir sugebejimu gražiai accentuoti. Aldutei publika labai plojo ir kai kurie ją apdovanojo."

Garbe Toronto "DAINAI" ir jos veikejams už kilnius zygius.

KAIMYNĖ.

VISUOMENĖS ŽINIAI

23

TORONTO LIETUVIŲ PAREIŠKIMAS

Verčiant naują mūsų bendros darbuotės lapą, mes Kanados Lietuvių Tarybos Toronto skyriaus veikėjai, norime padaryti visuomenei sekamą pareiškimą:

Mes manome, kad ne tik Toronto ir apylinkės, bet ir visos Kanados lietuviai žino, jog K.L. Taryba buvo suorganizuota ir pradėjo savo tautos atvadavimo darbą 1940 metų rugpiūčio 15 dieną, Toronto mieste. Taipgi žino, kad kilus tarpusaviems nesusipratimams, Tarybos Centras tapo perkeltas į Montrealą 1941 metų pabaigoje ir nuo to laiko ligi šiam, - Toronto veikėjai negalėjo rasti bendros kalbos.

Tuo tarpu, Lietuvos žmonių sunki padėtis ir pačios Lietuvos ateitis kasdien vis eina blogyn ir blogyn. Lietuvos Nepriklausomybės priešai nesnaudžia. Jie siuntinėja savo agentus po visus didesnius Kanados ir Amerikos miestus, kad dar labiau drumsti ir ardyti lietuvių vienybę.

Matydami Lietuvos priešų pasiryžimą ir jų pastangas ir vėl amžiams pavergti Lietuvą, mes Toronto lietuviai negalime ramiai žiureti, kada mūsų broliams yra kalami nauji pančiai, statomi nauji kalejimai Sibiro tundrose ir ruosiamos naujos nekaltų žmonių zudynes!

Turint omeny praęity įvykusius nesusipratimus, mūsų (naujai stojančių į darbą) didžiausiu troskimu yra, kad Tarybos veikimo ribose, nebūtų keliami partiniai ar religiniai ginčai; kad kiekvienos grupės ar grupės žmonės neprivalo taip, kuomi galėtų pazeisti kitų žmonių įsitikinimus. Reikia visuomet atsiminti, kad prie Kanados Lietuvių Tarybos darbuotės dedames kiekvienas laisvai, savu noru, niekeno neverčiami, įvairių įsitikinimų žmonės.

Todėl, privalo egzistuoti tokios sąlygos, kad visi demokratiniai nusistatę lietuviai galėtų tautos išlaisvinimo darbą bendrai dirbti!

Montreal, birželis-June, 1943.

Bet, šalininkai rėžimo, prieš kuri Jungtinės Tautos veda karą, turi būti GRIEŽTAI SMERKIAMI!

Jeigu mes visi kiek išgalėdami padėsime Jungtinėms Tautoms laimėti šį karą, ir jeigu laikysimės viršui paminėtų desnių, tai galime tikėtis, kad iseivijos lietuviai iskovos Lietuvos žmonems laisvę - patiems spręsti savo likimą.

Todėl, dėl labo Lietuvos, dėl labo visos žmonijos, mėginkime dirbti bendrai ir sutartinai.

Tolimesniam darbo vystymui, yra išrinkta nauja sekama valdyba:

P. Kairys ----- pirmininkas,
L. Pocius ----- vicepirmininkas,
S. Batkiene --- sekretore,
V. Banylis ---- vicesekretorius,
Z. Uzemeckiene -- izdininke.



PASIRAŠO:

P. Kairys
Liudas Pocius
S. Batkiene
V. Banylis
S. Uzemeckiene

T A L K A

Arėjas Vitkauskas

Brolau, šė ranką, - tau sunku;
Abiem ir darbas palengves,
Gyvybės laime suzydes
- Kur buvo pirma nejauku.

Paduosim ranką ir kitiems,
Ir bus galinga mus talka, -
Tiktai suvienyta ranka
Isganymą atnes visiems.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS REIKALĖ

Antanas Navickas

LIETUVA! tu mūsų prabočių žeme, dėl tavęs sūnūs ir dukros balsą prieš pasaulį kelia. Suzalota tu esi mūsų tėvyne, tavo zaizdas gydo tavo vaikai, kurie gyvena užjūry. Esi surakinata sunkiausių retezinių, negali tu savo balsą kelti prieš savo priešus, kurie zudo sunus, brolius; tremia į Vokietijos ir Sibiro gilumas ir kitas vietas; naikina meną, kulturą mūsų tautos.

Mes, Kanados Lietuvių Taryba vardan visų Kanados lietuvių, keliame balsą prieš priešus mūsų tautos. Aktyviai sekame pasaulio dabartinių dienų politiką; momentui istikus - tuojau siunčiame rezoliucijas, protestus, atsisaukimus į Suvienytas Tautas kaip tai Amerikos, Didžiosios Britanijos, Kanados ir kitą visą eilę mazesnių valstybių; prasome uztarymo dėl mūsų tėvynės Lietuvos. Suvienytai stojame darban petis į petį suremę visi kaip vienas; dirbame dėl atstatymo Nepriklausomos Lietuvos laisvės ir demokratinių pamatų laisvu apsisprendimu jų pačių visuomenės gyvenime.

Taip, kad Kanados Lietuvių Taryba yra vienatinė organizacija visoj Kanadoj, kuri rūpinasi lietuvių tautos nepriklausomybės reikalais. Ne tik Kanadoj, Amerikoj, bet ir kitose valstybese panašios Tarybos ir visi bendrai dirbame tautos reikale. Visi keliame savo balsą ir reikalaujamę, kad Lietuva būtų laisva, kad ji nebūtų pavergta. Kad po šio didžio nelaimingo karo pabaigos, būtų gražinta Lietuvai laisvė su jos teritorijomis: sostine Vilniumi ir su Klaipėda.

Štai į mūsų rezoliucijas atsakymai: Suvienytų Valstybių, Didžiosios Britanijos vyriausybės, Kanados vyriausybės; taria žodį ir pasizada ginti lietuvių tautos Nepriklausomybės atstatymą.

Buyo paskleista napamatuoti tėvynės priešų gandai, kad Londone Didžiojoje Britanijoje Lietuvos Atstovybė neveikia. Bet, kaip

Montreal, birželis-June, 1943

veikė pirmiau, taip veikia ir dabar. Neklausykite suvedžiotojų ir tautos pardavikų, kurie trokšta, kad mūsų tauta būtų pavergta ir jos laisvė būtų sunaikinta amžinai.

Smerkiame jų agentų juodus darbus ir judošišką tautos išdavystę. Broliai, tik dirbkime vieningai drauge su Alijantais, bukime istikimi Kanados Didžiosios Britanijos piliečiai, ateis laikas Alijantų laimejimų, jie pilnai savo pažadus ispildys, užtars mūsų lietuvių tautą sulig galingų nutarimų, sulig ATLANTO ČARTERIO SPRENDIMŲ: MAŽOSIOMS TAUTOMS LAISVĖS.

ANTANAS NAVICKAS
K.L.TARYBOS CEN-
TRO PIRMININKAS.

* * * *

KANADOS LIET. GEN. KONSULO LAIŠKAI

Ottawa, 3rd March,
1943

Dear Colonel Grant-Suttie,

I have your letter of February 25th, your file 10-2-17, with which you enclosed a resolution by the Lithuanian League of Canada. Both the resolution and your letter will duly receive the attention of the Government.

Yours sincerely,
/Signed/ H.H. Wrong
for Under Secretary of State
for External Affairs

Colonel G.L.P. Grant-Suttie
Consul General of Lithuania,
110 St. George Street,
Toronto, Ontario.

Toronto, 30 March
1943

Dear Mr. Navickas:

Further to my letter 10-2-17 dated 22 March 1943, in the matter of the Resolution adopted at Montreal on 14 February 1943 by the Lithuanian League of Canada, I have now a communication from the American Legation at Ottawa which expresses "the utmost sympathy for the desire of all peoples to choose their own form of government and permit no territorial changes that do not accord with the freely expressed wishes of the peoples concerned".

Yours faithfully,
G.L.P. Grant-Suttie
Consul General

Nepriklausoma Lietuva

Toronto, 17 May 1943

A F O R I Z M A I

Dear Mr. Navickas:

Further to my letter to you, 10-2-17, dated 22 March 1943, I am desired by His Excellency Mr. B. K. Balutis, Minister of Lithuania at London, England, to convey to you his cordial appreciation and thanks for the Resolution adopted by the Montreal Branch of the Lithuanian League of Canada on 14 February 1943. A letter which I have today from the Minister contains the following:

"The efforts of the Lithuanian League of Canada to stand in defense of the interests of Lithuania are highly appreciated and I wish to thank them for this patriotic manifestation. At the same time I should like to inform you, and through you the Lithuanian League of Canada, that I am submitting this Resolution to the Right Honourable Winston Churchill, the Prime Minister, as desired."

You will be advised when further information is available in this matter.

Your faithfully,

G.L.P. Grant-Suttie
Consul General

Mr. Antanas Navickas,
President,
Lithuanian League of Canada,
6634, Third Avenue,
Rosemount, Montreal, P.Q.
Montreal, birželis-June, 1943.

Man labai nesmagu, kad aš turiu tik vieną gyvastį paaukoti dėl savo krašto.

Hayes.

* * *

Leisk, kad mūsų paskutinis miegas, būtų kapuose ne kitur, kaip tik mano tėvų žemeje.

Osceola.

* * *

Gerai karaliai yra vergai, o jų žmonės laisvi.

Leszczinski.

* * *

Niekad negali išlošti be pasiaukojimo.

Buxton.

* * *

Mums visiems aišku, kad stipri tautinė samonė, yra patvaresnė, negu plienas.

Pr. Lapienė.

* * *

Kada mūsų viltys sutrūksta, leiskime mūsų kantrybei atlaikyti.

Fuller.

* * *

Šiuo metu, mes privalome pamiršti partijų interesus, ir jungtis dideliame darbui.

Pr. Lapienė.

* * *

Tas tarnauja geriausiai partijai, kuri geriausia tarnauja jo saliai.

Hayes.

* * *

Padidint meilę savo kraštui, reik kokį laiką pagyventi svetimame.

Shenstone.

* * *

UŽ SIENOS

VYTAUTAS ŠIRVIDAS

CHICAGO. Amerikos Lietuvių Taryba ruošia susaukti Amerikos Lietuvių seimą, tikslu Amerikos visuomenei pareikšti Amerikos lietuvių autoritetingą balsą apie Lietuvos politinę ateitį.

* * *

NEW YORK. Kunigų Vienybė išleido 336 puslapių knygą "Amerikos Lietuvių Katalikų Darbai", kurią puošia 40 paveikslų. Knygos skyriai: Draugijos, Įstaigos, Mokslo Įstaigų, Spauda, Biografijos. Redagavo: Kunigai Pakalnis, Balkūnas, Koncius ir Raila.

* * *

HOLLYWOOD, CAL. Prūsų lietuvis, pereito karo Amerikos karo veteranas, Petras Mazutis, dažnai per 20 metų dalyvavo paruosime žymių filmų. Tarp kitko, jis dalyvavo ir "Mission To Moscow" filmoje, apie kurią smarkiai ginčijamasi.

* * *

BROOKLYN, N.Y. Čia įvyko tautininkų konferencija, nusprendusi savo politinę taktiką ir veiklą.

* * *

LINDEN, N.Y. Vietos lietuviai nupirko tarnybinę vėliavą su 100 zvaigždžių. Reiškia, tiek lietuvių sunų išėjo kariauti už Amerikos ir Lietuvos laisvę.

* * *

NEW YORK. Amerikos lietuvių spauda labai patenkinta Kanados lietuvių prisidėjimu išleisti dvi svarbias knygas anglų kalba: Kanados Lietuvių Taryba paskyrė \$10.00, New Yorko Lietuvių Tary-

Nepriklausoma Lietuva

bos leidžiamai profesoriaus Pakšto redaguojamai knygai, o Kanados Lietuvių Sąjunga, davė \$10.00 Amerikos Ministro Lietuvai Noremo knygai "Timeless Lithuania".

* * *

PHILADELPHIA, PA. Lietuviai nutarė nusipirkti Amerikos karo bonų \$400,000 vertes ir nupirkti Perkuno vardu bombanesi-lektuvą. Jau išpirkta ketvirta tos sumos dalis. Per vieną tam tikrą vakarą-parengimą parduota bonų už \$22,025.

* * *

NEWTOWN, PA. Seselių Kazimieriečių vedama (1932 metais įkurta) mergaičių Akademija išleido 11-ka High School mokslą baigusių mokinėjų šį mėną.

* * *

THOMPSON, CONN. Lietuvių Marianapolio kolegijos High School kursą šiemet baigė penki lietuviai studentai. Kolegijos kursą isejo du.

* * *

WATERBURY, CONN. Balandyje susiorganizavusi 23 lietuvių draugijų Lietuvių Taryba jau spejo parduoti Amerikos Karo bonų už \$20,000, gauti 60 lietuvių dovanoti kraujo Amerikos sužeistiems kareiviams, ir ruošia Atlanto Carterį paminėti vakarą, kur kalbės Connecticut valstijos gubernatorius, Lietuvos Atstovas Pulk. Žadeikis ir Latvijos Atstovas Bilmanis.

* * *

BOSTON, MASS. "Darbininko" redaktorius Antanas Kneišys, minėjo savo 50 metų gimimo sukaktį. Spaudos atstovai jį sveikino.

* * *

LOS ANGELES, CAL. Lietuvos Jūrų Kapitonas Labanauskas davė Kalifornijos universiteto studentams paskaitą tema "Septyni Šimtmečiai Lietuvos Kovos Už Laisvę".

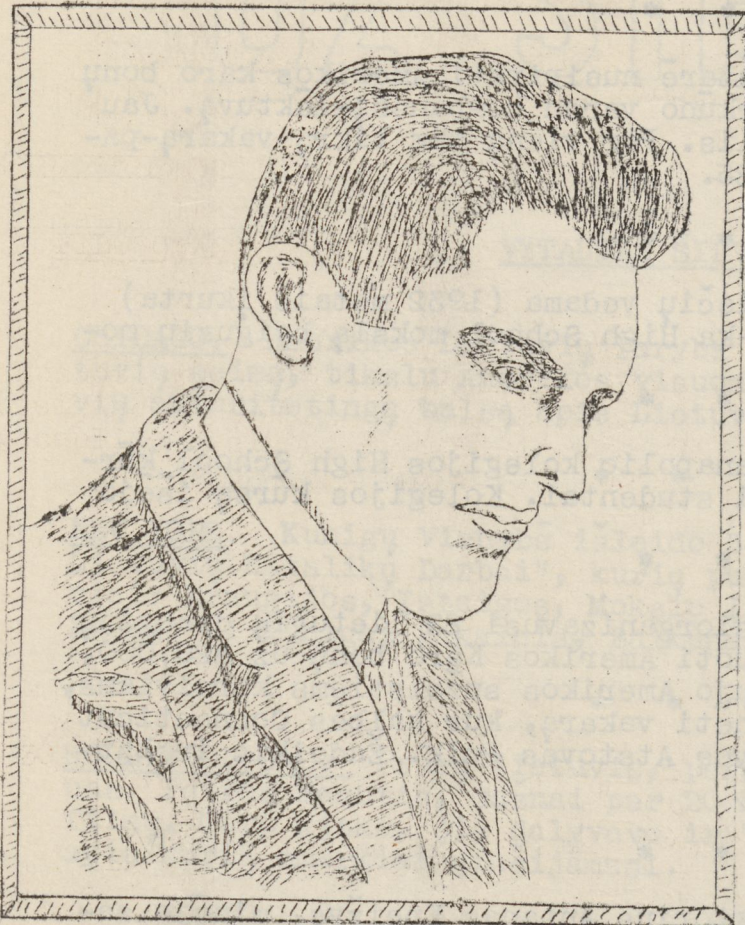
* * *

ELIZABETH, N.J. Kompozitorius J. Žilevičius, sunkiai sužeistas automobiliaus, parvyko iš ligoninės į savo butą, kur sėkmingai gydomi. Jis tikisi už kelių savaikių pradėti savo pareigas. Dabar jį vargolino pareigose pavaduoja Bro. J. Banys, MIC.

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

MINTIES GĖLĖS



FILOSOFAS VINCENTAS J. BUDRIKAS

skusuoti to, ką jis žino esant tikru. Iš daugelio žmonių diskusijų ir besiginėjimų, kyla babiloniška netvarka... aiškiai matoma vadinamuose pasaulio moksluose ir religijose.

Pranašas šaukia savuosius, ir jo savieji - pažįs tą balsą. Kas gi, jei jis gyventų aukštybese? Jis nera pertoli nuo žmonių sirdžių ir sielų. Nes dvasia nepasįsta erdvės nei laiko.

Jis traukia prie savęs tuos, kurie artinas į jį dvasios vedami. Jo balsas yra jiems lyg saldžiausia muzika, ir jo žodžiai sparnuotos meilės streles. Jo mintis randa buklę jų sielose ir pribrendusiu laiku isduoda patobulintojo gyvenimo derlių.

Aš kalbu universale dvasios kalba... ir laiku visi žmonės isgirs mane ir supras. Dvasios kalba isvercia patį save į visus dialektus.

Žvaigždės kalba ta pačia kalba visiems žmonems, bet ar jie supranta jas? Juk dvasia girdi jų skelbiamąsias tiesas.

Šitaip ir pranašas var-toja universalę dvasios kalbą.

Jeigu jis kalbėtų vienu dialektu, jo žinios dingtų daugumai žmonių. Bet jei jis kalba tuo, kas universalus, jo žinios niekad nedingsta.

Jie liečia užuojautos ir meilės stygas, kurios tu-rės vibruoti laiku kiekvienoj žmoginėj sieloje.

Jis nesustoja argumentuo-tis, bet nuo savo aukštybių pa-siektu skelbia tai, ką jis ma-to esant tiesiu ir tikru.

Jis stovi viršui visų ginčų ir vaidų, ir nenori di-ginčiosis su žmonių diskusijomis ir besiginėjimais.

Ignorancijos ir niektikybės tvirtovė yra pašalinta iš vidaus, o ne iš išorės.

Pasaulis numeta šalin savo senus rūbus, kurie nebetinka tarnauti žmonijai.

Papročiau nusenėję, apeigos vieną syk laikytos šventomis, nyksta vien dėl to, kad vitalizuojanti dvasia pasisalino.

Paikas yra tas žmogus, kurs neturi naudingesnio darbo, kaip tik musti senąjį.

Palik jį vienu vieną ir jis tuojau pranyks... nes dvasia palengvėle, bet tikrai salinas nuo jo.

Skelbk drąsiai savo žinias pasauliui! Ne kaip vienas iširdęs ant tavo prietelių, bet kaip tas, kurio širdis liepsnoja meile ir gera valia.

Tada tavo žodžiai gyvens pasauly... ir tavo žinios taps gyva jėga, vedanti į gėrybę.

Žmogus taipgi gali rasti kliaučių pas straigę dėl to, kad ji nebėga arklio greičiu, kaip ir pas teologus, kurių akys temato vien praeities skaistybę.

Pribrendusiu laiku, straigė įgis arklio vikrumą ir greitumą, bet tam gal reikės milijonų metų. Gamta nebėra straigės, bet laukia kantrumu jos lėtos, bet ir neisvengiamos pažangos.

Todėl, o žmogau, išigyk gamtos kantrybės! Luktelėk... ir tu pamatysi, kad teologas jaute amžinos pažangos virpulį.

Jei tu esi sielos pranašas, tu privalai jausti ir permatyti ką bus... ir tavo sielos ramybė nebus sudrumsta lėtos pasaulio pažangos.

* * *

Ai, mano sielā, pakilk į aukštesnes aukštybes - atpančiok savo sparnus!

Leisk žemės purpuro kalnams nykti tavo vizijoje.

Kilk... išsilaisvink, o mano siela! Tegul didinga saulė nuskausta ir pranyksta iš padangių. Pranykit iš mano vizijos, o jūs galingieji pasauliai ir saulės, liepsnoją gintaru, ir auksu ir purpuro sviesybė!

Kilk... už didelių beforminio ir tuščiojo bedugnių, kur sau-

Montreal, birželis-June, 1943.

lēs gema ir pasauliai ir saulės grimzta savo kapuos. Kilk į aukštesnes aukstybes! Perdėm erdves beribes ir padanges neismatuojamas, aš noriu skristi savo keliu.

Perdėm besisukančias šviesybės sferas, kur dvasios ir angelai gyvena, aš noriu skintis sau kelią.

Pro akinančio skaistumo skritulius, kur žemės mesijai gyvena, aš noriu skristi ir vairuoti savo kelią.

Ai, siela! Kilk... aukštyn ir aukštyn... skrišk didelių smaržumų per nepramyntus zydrio laukus, prisetus kibirkščiųuojančiais zemciugais. Keliauk savo keliu. Skriški meilės sparnais į aukstybę!

Ai, siela! Tegul tavo aukštyn skrydimas būna spartus. Nuskrišk už tų baltų sviesiųjų sferų, kur archangelai gyvena.

Kilk, ai mano siela! skrišk į skaidresnes aukštybes! Pažvelk ten, kur Dievo sunus gyvena begalinėj šviesybeje ir spindėjime.

Kilk... palenkta ir nuolankia galva, artinkis į tą vidurį, kur gyvena begalinis OM, kurio spindulingumo, grožio ir skaistybės, jokia menininko siela negali apipiesti.

Kilk... tobulek, nudenk iš savo vidaug visa tai, ką tavo džiaugsminga dvasia matė. Numesk visa tai, kas nesvarus ir netyras!

Ai, siela mano! Išbusk ir kilk į aukštesnius idealus! Pažadink latentines savo jėgas!

Tegul tavo apreikštasis likimas skatina tave į didesnę besistengimą... į kilnesnę pasiaukojimą!

Ai, siela! Būk švari; būk tyra ir skaisti!

Aplink tave šviečia ir spinduliuoja nemirtingos šviesybės aureole! Todėl, o mano siela! kilk į aukštesnes aukstybes - atpanciok savo sparnus!

* * *

Aš skelbiu savo paties evangeliją. Nebūkite mano kopijos - tačiau mieliau būkite pirma originalais.

Šviesa, nors ji būtų skaisti ir graži, yra silpninama refleksija. Tegul tavo vidujinė šviesybė liepsnoja ir šviečia perdėm visus tavo sielos langus!

Nekartok kitų žmonių minčių, jei tavo siela neteikia sank-

Nepriklausoma Lietuva

cijos jų tikrumui. Kalbėk tai, kas yra vidui tavęs... kas kaujas dėl išraiškos. Ne tiktai kalbėk... bet ir gyvenk vidinėmis mintimis.

Nesakyk, kad tu esi per daug didis neturtėlis šiam, tam ar anam. Tu esi tikriausiai turtingas, jei gyveni arti savo paties idealų. Ir joks žmogus pasauly nėra toks turtingas kaip tas, kurs gyvena sielos gyvenimu.

Nebūk pasitenkinęs kitų žmonių minčių gyvenimu. Leisk savo paties gyvenimui išgyti savišką individualybę. Kiekviena laukų gelele gyvena savišką gyvenimą, mintija savas mintis, eksternalizuoja dvasios idealą.

Išviršiniame gyvenime, būk tyras lyg kristalas, reflektuojąs tyrą baltą vidinės dvasios sviesybę.

Mokyklos skelbia: mąstyk, kaip mes mąstome, ir mes prispausime ant tavęs mūsų pagyrimo antspaudą.

Mieliau gyvenk be mokyklų pagyrimo... nenorėk nusipelnyti tos dovanos, kuri tavo protą ir sąžinę apkvailintų. Neleisk niekam atsisoti tarp tavęs ir tavo sielos sviesybės. Tavo dvasios orbitoje sukasi pasauliai, saulės, zvaigždės, universai. Beribė erdvė ir laikas yra tavo paties. Taigi, būk savo as valdovas.

Neleisk sektų didkusijoms drumsti ir kankinti sielą. Tu esi aukštesnis už visas sekas... ir vidujinis balsas išspręs tau kas teisis ir geriausias.

Radęs kelią, ženk juo drąsiais žingsniais ir nesvyruodamas. Nebijok piktybės, nes ką žmonės vadina piktybe, tas tėra vien nežinios ir niektikybės sėsėliai, kurie puola ant tavo tako... ir virsta niekais, kai dvasios sviesa suliepsnoja.

Žmonės yra nesekmingi kada jie bando savo gyvenime kopijuoti kitus. Jei tu esi muzikas, neskandink savo individualybę maestro kompozicijoje, bet mieliau duok jai savo paties interpretaciją. Jei tu esi piešėjas, nekopijuok genialaus piešėjo kūrybą, jei neįjėgi priverst ją liepsnoti savo paties sielos zarijomis.

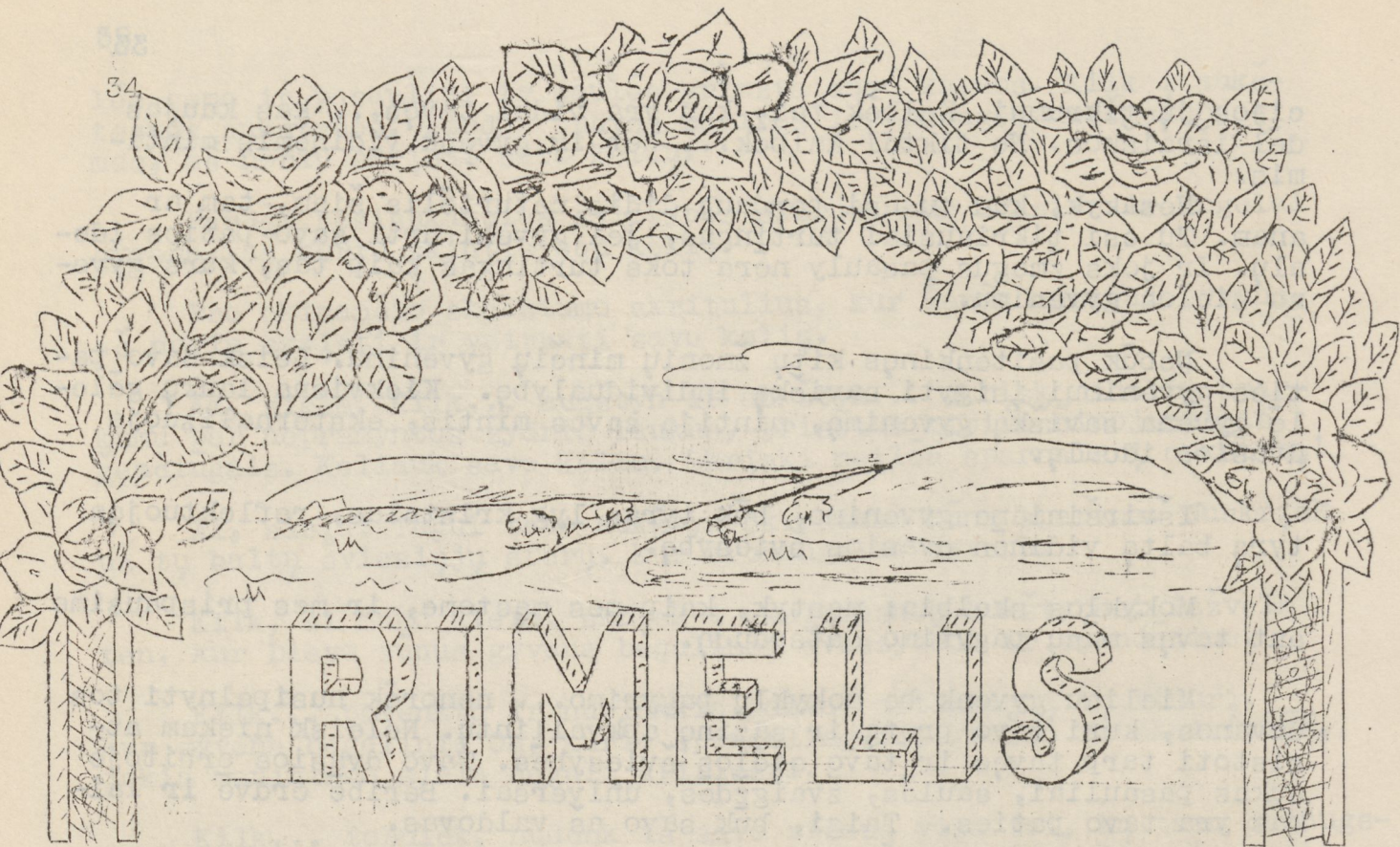
Jei esi skulptorius, liepk marmurui skelbti aukščiausius sielos idealus. Nebūk grynas kopijuotojas bet kokiam gyvenimo lauke, kuriame tu gyveni.

Nenorėk būti kaip bet kas kitas negu pats... ir nemintyk kitų žmonių mintis, jei jų mintys neliečia atsakomų tavo sielos stygų.

Tuomet jos pažadins viduje miegančią sąmonę, kuri nudengs tau tavo tikrą individualybę.

V. J. BUDRIKAS.

Montreal, birželis-June, 1943.



Marija Aukštaitė

- Paulina, priruošk pintinę maisto. Pakviesk man Teresę, ir tu jai panesėsi pintinę į verpejos Jonės namelį.

- Klausau, pone!

Vėl užsispaudė durys, vėl man pasibeldė nežine. Tuom tarpu atėjo mano auklė Teresė, ir dėdė mums liepė eiti pas verpeją Jonę, ir iš ten - parsivest Rimelį.

- Ak, dėdyte! - nustebusi nudžiugau; bučiavau jo žilą galvą, veidą, lūpas ir rankas, kurios mane išvedė pro baltus piliorius, pro kliombų geles, kur pirma musėjo Paulina ir Teresė, už lanko nesdamos gražią pintinę aprištą balta servieta.

Už gojų skendo saulė. Žalių vainikų fone - pasiliko mus patyčėjęs dėdė. Jis man pasirodė toks didelis vijokliais apsisukusių vartų ovaly, ir as juo pasigrožėjus - palikau; pasiūvijau Pauliną ir Teresę; ir mes visos trys, pasinesem į verpejos Jonės namelį.

Dvaras ir palocius kur vasarodavo dėdė, - priklausė grafiui T. Trobesiai daugumoje buvo muriniai, todėl ir kumetynai "čvarakais" ydinami - buvo muriniai. Vasaromis jie būdavo labai vėgūs, bet žiemomis žmonės skųsdavosi, kad labai šalti ir drėgni. Čvarakų keli ilgi ilgi trobesiai su raudonų čerpių stogais, dengė po savimi vargų vargelių prikamuoją minią, kuri buvo primityviska, vergiskai paklusni, su savotiškomis ambicijomis, religingai nusiteikusi, su muzikiškai dvariokiška atkaklia dvasia, bet tauria, darbščia ir kilnia.

Nežiūrint, kad tą visą minią dengė neva pasitenkinimo šydras, kad čvarakų prieky žėrėdavo puikus gėlių darželiai, bet liepsnodami raudoni užareliai aplink alksninių pynusių tvorą - reiškė prislegusių kovą, ir neretą audrą už duonos kasnį.

Šiame dvare gyveno daug šeimų su daugybe vaikų, kurie žyžė ūlytėlemis siauromis aplink žemas, purvinas ir aprūkusias duris; basi ir vienmarskinėliai; pusplikius pilvelius atkišę, noseles pakorę.

Kiekviena šeima, susidedanti nors ir iš penkiolikos asmenų, gaudavo po vieną grincią ir be langų kamara, kurioje žmonės laikydavo duonai sušimalti girnas, sukaltus gulėjimui narus, o po narais iskastose duobėse - sušipildavo bulves, daržoves; taipgi kamaroje laikydavo kuparus su issukuotais liniais ir audiniais; su iseigiais rūbais ir sventadieniškas skaromis.

Priemenėmis, kumėčiai naudodavosi bendromis. Jos tarytum tamšūs tuneliai pervesdavo skersai namą į kitą pusę čvarako, o vidury priemenių - riogsodavo milžiniški suodini kamina; bet retai kada ten pasikardavo lasinių paltis ar lentelėse išpraustas skilandis; daugiausia dar tik svilinant kiaulę su siaudų kūliu kur nors atokiau ant kalnelio; jau skrajodavo ir tupinėdavo pusalkanių vaikų pulkai, kad spirgutį užuodus, kad dešrelę išsiderejus.

Kumėčiai vieni kitus mylėdami, dalindavosi skerstuvėmis, naujų barsčių raugalu, saldes skystimu, kurią išsivirdavo iš ruginių miltų, praraugindavo, ir paskum šutintas bulves valgydami - užsi-gerdavo.

Verpėjos Jonės namelis, stovėjo gana toli nuo čvarakų prie plento, sale Judelio smuklės. Čia buvo dvaro ir aplinkinių kaimų beveik centras, nes žmonės toli būdami nuo miego, pirkdavosi pas Judelį žibalą, degtukus ir kitas smulkmenas, dėlto ir šios verpėjos trobelė, - skėsdavo kaimo ir dvaro viesniomis, su linų ar pakulų verpimo bunduliais.

Maža, bet gyvumą reiškianti be stiklo lempelė, spingsėdavo iki pusnakčių, ir prie ilgo baltai nusveisto uslano, - stovėdavo Montreal, birželis-June, 1943.

keli rateliai su linų ar pakulų kuodais, kuriuos pešiodavo ir smulkiais plonyciais siūleliais paversdavo; sesių senų verpejų nudilinti pirštai; kurie ankstyvais rytais ir vakarais - ismelzdavo apie simtą dvaro juodmargių karvių, o paskui - vėl įknibdavo į linų kuodelius.

Dvaro karvių nemelžė tik verpėja Jonė, šios trobelės savininke. Ji laikėsi sau ožką kalnelį prie virvės prijungtą, ten pat tulkinėjo du pusmetiniai gražūs parseliai ir mazas kuđlotas sunytis.

Prie smūklės, keliuoninkų su vežimais sustojimo vietoj šale "stadalos", lėtai vaikstinejo papurusia raudona skiauterę gaidys su pustuziniu vištų, kur arkliai kratydami galvas su avių krepšiais - primesdavo grūdų į siūkslyniuotą kiemą, Jones vistelių išsimaitinimui.

Kai mes kaštonais apsodintu keliu artėjome į plentą, Jonė jau vedėsi savo ožką nuo kalnelio, ir visu balsu saukė naktigultui margas višteles. Tos bėgo sparnus pakelusios ir pasispardydamos, visas apspito Jonė, ir ji su ožką ir vistomis - pranyko savo lusnos atviroje durų angoje. Paskum išbėgo su mediniu kibiru, matoma norėdama parsinešti vandens, bet pamąčiusi mus jos kiemely, skubiai atsileido pakaisytą sijoną, ir su nuosirdumu prakalbino:

- O, viešnelės, viešnelės! Prašau į vidų, - suskubo, pametusi kibirą perzengė aukštą kulbišką priemenę glankstį; rykstę nutvėrusi paginę ožką giliau į gurbą, suvarė vištas po pecelium, ir užremus mazus vartelius moline sunkia plyta, vėl mus pakvietė:

- Prašau, prašau, panelės! Nesidrovėkit! Štai, turiu ir sveitį! - ranka mostelejo į lango pusę, kur ant ilgo suolo - sėdėjo Rimelis. Jo kojos atkėjais apsuktos ir iš klumpių išnertos, - išėjosi užkeltos ant mažos kaladėlės; iš sonų - barksojo baises lazdos.

Plaukais pasišiaušėjęs išbalęs veidas, siūlė ji esant negyvu; bet dyi pilkos akys giliai išmigo į duris mus pamacius, rankos griebėsi lazdy.

- Rimuk!.. - prie jo pribėgusi su gailėsčiu surikau, ir jis mane apkabindamas kaulėtu glėbiu susuko:

- Mariute!

- Rimuk, renkis. Eiva. Dėdė laukia... Lekajus tau savo kambari užleis, galėsi ten gyventi... Dienomis sode! Mūsų abudu! Išvaiksciosim! Klaudijus sakė tavo paveikslą nupieš! Eiva, Rimuti, eiva...

- Ale kur čia, širdelės jis eis?! - gynė išlėto verpėja Jonė, gražindama Paulinai tuščią pintinę.

- Eisiu, Jone. Nieks nesulaikys. Pas tavo sugrįšiu, nesirūpink. Kurgi, jei Mariutė atėjo, o daktaras laukia... bent prisiminsiu mokslo draugus!

Rimelis pasijudino. Bet patrukčiojęs savo sunkias kojas gailastingai apsizvalge, akys sustojo mano akyse.

- Ar nukelti kojales? - paklausiau. Jis palingavo pasišiausėjusią galvą, nuleido akis.

Nukėliau jo sunkias kojas nuo kaladėlės, pastačiau arčiau didelės klumpės; paskum Terese prilaikė sermegą, ir jis išsispraudė į dvi lazdas.

- Palauktum, Rimeli, bent kiaušinienės iškepčiau... - siūlė Jonė, bet jis išėmęs iš kišeniaus suristą mazgelį, padejo ant stalo.

- Čia tau, Jone. Tu gera. Čia rasi penkiolika auksinų. Juos man žmonės sudovanojo, o aš po skatiką surinkau. Tau našlei, bus pravartu... O man?... Kur gi aš dėsiu?!

Jonė nuraudė, ir mus išlydėdama apsiverkė.

Virg sodų leidosi naktis. Gražus žvaigždėtas violetinis rūbas tiesesi vis plačiau horizontais, o ten už sodų, kalnų slautuose, - suokė lakstingalos.

(bus daugiau)

S P I N D U L I A I

Arėjas Vitkauskas

Yra spinduliai - jie, pamilę bakūžę,
Paauksina skurdo lopus, -
Ir viltis ten nauja vėl bus,
Kur jųjų išpindo saulūžė. -

Yra spinduliai - jie apmirusią sielą,
Širdies mylincios plakimu,
Aliejų sventų dvelkimu,
Gaivina, - ir žmogui vėl miela... -

Yra spinduliai...

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

FLIN FLON'O AIDAI

VEDA J. URBONAS

LAIKAS, ORAS, IR NAUJIENOS.

Laikas yra vasaros, birželio mėnuo. Pirmą ir antrą dieną birželio, buvo prisnigę apie Flin Flon'ą, tad antys parskrydę čiauzė, narai kulių virto, vis ant to nelaukiamo sniego vasaros laike.

ORAS.

Šiaurus vėjas, kovoja su ryty, pietų ir vakarų vėjais, ir nors nelaukiamas - prieš visus tris vis pučia ir pučia nuo Alaskos mums saltą orą.

NAUJIENOS.

Šiais metais Flin Flon'o apylinkėse pavasariop, pasirodė daug daugiau meskų, ne kad kitais metais, tekdavo pastebėti.

Šiais metais meskų susitinkama ir visai arti miesto.

Viena jauna mergina, buvo išėjus apie ketvirtį "mailios" iš miesto laukinių gelių pasiskin-

ti, ir čia nepastebėjus buvo prisiartinusi prie meskos su dviem meskuciais.

Na, mergaitė gėles palikus meskai - stengėsi kaip su mažiau žingsnių pasiekti miestą.

Meska į susijaudinusią merginą, - visai nekreipė dėmesio.

- - - - -

Taip pat antrą meską, buvo susitikęs lietuvis M. Alisauskas, apie 6 "mailės nuo miesto.

Jis buvo išėjęs kiek malkų pasikapinėt, ir čia taip pat susitiko gana arti kaip iš kūckailio padarytą sutverimą. Bet, tai buvo meska; apskurus ir apdriskus, ir dar baisesne atrode kaip kad visada; nes dabar yra meskų serimoši laikas. Bet ir ši, kūckailine meska, nepa-rodzius nieko pikto - nutraskejo sausais nugriuvusiais medžiais, ir nuejo savais kalnais.

LIETUVIŠKAS VARDAS IR JO
VERTYBĖ

Jau apie dešimts metų atgal, man teko susipažinti su lietuviu,

Nepriklausoma Lietuva

kuris yra išvažiavęs iš tėvynės jau dabar yra virš 40 metų; ir jis yra buvęs Anglijoje, Belgijoje, Amerikoje ir dar kitose salyse, ir ne tik pervaziavo minėtas salis; bet yra jose gyvenęs!

Iš šio lietuvių nuosakių, jį galima vadinti buvulu žmogumi. Paviršutiniai jo gyvenimo istoriją imant ir permatant, rasime, kad žmogus yra daug ko matęs. Taigi, kaip jis gyveno pirmiau - pasilieka tik jo žinojimui. Bet per tuos paskutinius dešimt metų; kiek man teko pastebėti, - nors jis su lietuviiais ir sueidavo, bet jo pavarde buvo guslavinta ir labai mažos lietuviškumo žymės pas jį tebebuvo galima pastebėti.

Bet kas siomis dienomis su juo įvyko? (atsibudimas) po daugelio metų garbinęs visokių rusių slavus, ir net savo lietuvišką pavardę laike iskreiptą, kad arčiau prisiglausti prie svetimų ir toliau išbegt iš lietuvių tarpo.

Dabar praėjusiam gegužės mėnesy atsiuntę laišką, kuriuo tarp kitko praso, kad mes jam laiskus siųsdami - užrašytumėm jo tikrą lietuvišką pavardę, nes jis sakė, kad jam pasiilgo savo tikros pavardės ir nors jau neperilgam laikui, bet jis nori išgirsti, kad jį kas pavadintų vardu, kurį jo tėvas jam palikė.

Taigi čia labai aiškus reiškinys tiems, kurie dabar skaldosi ir klysta iš savo prigimtų pavardžių.

Daugiausia galima pastebėti, kas ima Kanados pilietybės popieras; kad jau taikytusi prie šios šalies pavardžių, tai nebūtų nei pavydo, bet jei išvercia į gruziniskas ar šiaip į slaviskas visai negirdetas pavardes; tai jau visai keista.

Neveltui kyla mintis:

Viską vaikai linksmi sutiks,
Ką jų tėvai, dideliai paliks.

Su tikra pagarba,

J. Urbonas.

LIETUVIŲ TAUTIŠKI VARDAI

(tęsinys)

LIEPOS MĖN.

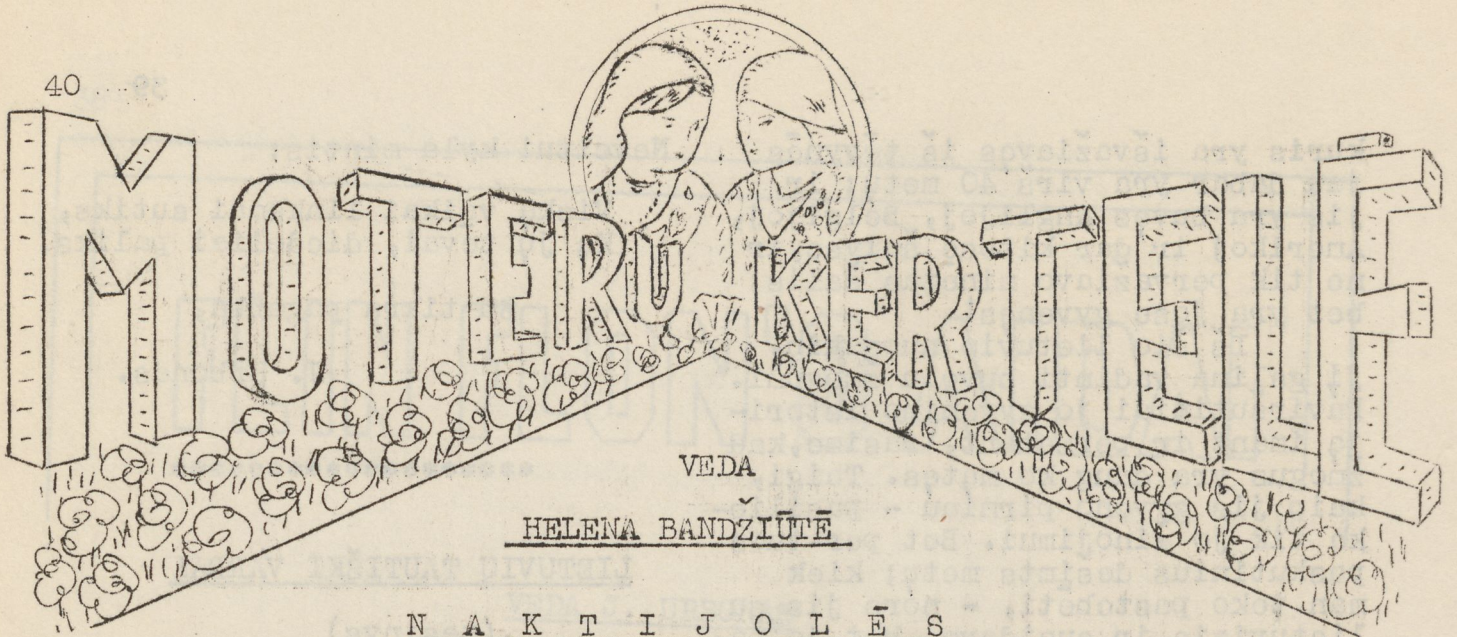
19	dieną	Šventaragio
21	"	Rimvydo
22	"	Aukses
24	"	Ziviles
26	"	Meiles
27	"	Meletelės
29	"	Mantvydo
30	"	Uleles
31	"	Letutes

RUGPIŪTIS MĖN.

2	dieną	Meldės
3	"	Manigirdo
4	"	Germanto
5	"	Nemiros
7	"	Drasucio
8	"	Daivos
9	"	Pilėno
10	"	Nerimanto
11	"	Porutės
12	"	Laimės
14	"	Pajautos
15	"	Rimgailės
16	"	Rugelio
17	"	Auksutes

(bus daugiau)

Montreal, birželis-June, 1943.



VEDA

HELENA BANDZIŪTĖN A K T I J O L Ė S

Jūrų sirena

Linguoja tūpės gražios aplinkui,
 Nuotakos vysnios baltam rūbe.
 Naktijolėlių as prisirinkus, -
 Maniau pamirsiu sirdį grabe.

O, kam jos mielos, o, kam jos gražios
 Priminė spalvą tavo akių? . . .
 Dabar man mintys vėl toli braidžios -
 Tarpe tų sodų, tarpe puikių.

Kur man kalbėjai nuotakos rūbą;
 Lenkdamas saką baltų žiedų.
 Dabar tik mintys verkiančios kniūbo -
 Smuikai suduzo . . . ner nei aidų . . .

O, naktijolės! O, mielos akys!
 Jūs tarp granatų, dūmų, ugnies . . .
 Bet man zefyras aiskiai pasako:
 "Jis nepamiršęs tavo sirdies".

TETULĖS LAIŠKAS

STASYS YLA

"Mano Dukrele!

Jei nori būti laiminga, prisimink sau šiuos įsakymus. Vyras tai žalia medžiaga, kurią reikia perdirbti. Šiam darbui reikalinga daug įrankių, kuriuos turi moteris. Ji iš įvairiausių įrankių, pagal reikalą, turi pasirinkti po vieną ir sumaniai jį panaudoti.

1. Kai tavo vyras darosi šiurkštus ir piktas, apsiginkluok įrankiu, vadinamu KANTRYBE. Kai perdaug kalba, gestikuliuoja, - nežiurek į jį, - tylėk! Kai nusiramins, pakelk savo gražiai susukuotą galvutę, pažvelk sirdingai jam į akis, o tikrai susigėdys, ir toks gailėstis jį apims, kad daugiau jau niekad nesuriks.

2. Kai užsidaręs jis tyli, nestatyk atkaklių klausimų, nes malonumo įrankis perlauzia ir ištiesia kiečiausias sakas.

3. Kai tavo vyras yra netvarkingas, cigaro pelenus krato ant žemės, ismeto kaklaraiščius ir apikakles - nerūgok! Pasiieskok įrankio, kuris vadinasi ismintis. Sutvarkyk, pastatyk ant stalų gražias pelenes ir palik atvirą vieną stalcių, kuriame gražiai sudėstyk kaklaraiščius ir apikakles.

4. Neniekinink žiurstelio ir nenešiojok jį tik dėl parodos. Atmink, kad skani vakariene, gražiai padėta ant svariai paruošto stalo - tai svarbi priemonė seimynėles laimėti ir ramybei palaikyti. Kiekvienu savo drabužio dalis (įsidėmek, tai svarbu!) tebuna svarutele. Sepetys ar sluotele tegul neisnyksta iš kertes, kai vyras esti namie. Tegul svarumo įrankis bus tau pagalba seimoje, o jam - susizavėjimu.

5. Niekad neeiskyk savo vyrų draugams, neverk...

6. Pagaliau, kai tavo vyras nuliūdes, susirūpinęs ir nuvargęs, neturi noro nueiti su tavim į vakarą, į teatrą, apie kuriuos tu svajoji ir ažiugies, - paslepok savo iseiginę suknelę, padėk rankutę jam ant kaktos ir tyliai pasakyk: noromis pasilieku su tavimi namie!

Montreal, birželis-June, 1943.

Paklausk, kas jam kenkia? Tada meilės įrankis padarys stebuklus, ir neaptašytoji medžiaga taps svelniu kuriniu tavo namams ir laimei pagrazinti".

"Tokį laišką su patarimais radau", rašo viena jaunoji žmona, "ir ilgai sėdėjau susimąsciusi. Šiandien, pagaliau, praejo penki metai nuo vestuvių. Aš esu laiminga. Viespatie, ir kaip laiminga! Tai palikto tetulės laiško dėka".

* * *

Iš žurnalo mano gero ilgamečio draugo.

H E L E N A

PAŠAUKIMO KELIU . . .

Prie Nemunėlio štai mergučelė,
Auksta, graži, jauna;
Skaisti kaip vasaros gėlė
Liekna, drovi gana.
Mane ji mylėjo, ir širdy jaučiu
Viltį turejo, kad jos busiu aš.
Ir jai bestovint prie Nemunėlio,
Tyliai priėjau ir svelniai jos
 lupeles buciavau.
Aš jai prižadėjau, myleti visad
Ir neapleisti jos niekad, niekad!
Ji svelniai į mane paziūrėjo,
Ir laikas skirtis atėjo.
Bet mieloji nežinojo ---
Aš ją apleidau ir išjojau.

Po kelių metų, sumaniau grįšt pas ją,
Keliu jėjant - sustojau į baznyčią. . .
Ir pamaciau ją klupancią. . .
Vienuoles rūbuos mano mylimą.
Ji svelniai į mane paziūrėjo ---
Kaip perlai iš jos akių asaros suriedėjo!
Pervelai grįžau prie mielosios!
Sunku man bus gyventi be josios.

VIOLETOS PATARIMAI

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

Gerbiama Violeta,

Du metai atgal, man atostogaujant Suvienytose Valstijose, sutikau jaunikaity su kuriuo man teko gerai pasipazinti ir draugauti.

Sugrįžus atgal į Montrealą, mes tęsėme savo draugiskumą laisvais - pasidalindami mintimis, ir tokiu būdu, viens kitą pamilome.

Jis yra kilęs iš kilnios šeimos, inteligentus, valdžios darbe užima svarbią vietą ir yra visų pažįstamų didžiai gerbiamas.

Neseniai, jisai kalbino mane, kad likčiau jo gyvenimo amžinąja drauge.

Nors aš jį begalo myliu ir gerbiu, tačiau jam dar neprižadėjau, nes laikiu tamstos patarimo.

Štai mano problema: Ar mūsų vedybinis gyvenimas galės būti laimingas? Kadangi jisai už mane keletu metų jaunesnis. Aš esu 35 metų amžiaus. Daugumas mano pažįstamų nepataria man eiti už jaunesnio už save vyro.

Esu begalo susirūpinusi, nes nenoriu padaryti klaidą ir tapti nelaiminga.

Meldžiu man patarti. Būsiu dėkinga.

Panelė J. K.

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

ATSAKYMAS.

Panelė J.K., jei judu viens kitą mylite, pilnai suprantate viens kito būdą, gerai apsvartėte ateities problemas - aš nematau, dėl ko nebūsite laimingi?

Keli metai, sudaro mažą skirtumą, jei visame vadovaujamesi isminties.

Ne tie keli metai tvarkys jūsų laimę, bet jūsų protas, patvari meilė, simpatija, atjautimas viens kito, be to jei harmonizuojasi jūsų charakteriai - tikimasi, kad ves jus abu laimingu gyvenimo keliu.

Tad, panelė J.K., eikite be baimės už to, kuris Jums teikia meilę ir visapusiską atydumą.

Zinau porų, kurių skyresi ne koliais, bet keliolikomis metų, ir laimingai gyvena, nes iš tikros meilės yra apsivedę.

VIOLETA.

* * *

Miela Violeta,

Meldžiu man patarti, nes jaučiuosi begalo nelaiminga. Per tris metus draugavau su jaunikaiciu, kuris sakei mane my-

li ir padarys laiminga. Bet, viskas virto kitaip.

Trys mėnesiai atgal, jisai mane apleido be jokios man žinomos priežasties, be jokio pasiaiskinimo.

Rasiau jam keletą laiškų, į kuriuos negaunu jokio atsakymo.

Patarkite man, ką as galėčiau toliau daryti?!

Nusivylusi Margareta.

* * *

ATSAKYMAS.

Nusivylusioji Margareta!

Jei po trijų draugavimo metų sis jaunikaitis tamstą apleidžia be jokio pasiaiskinimo, tad belicka tik vienas dalykas: pamirskite jį. Neliudekit, nesikankinkit; nes toks vyras, gal nei nevertas moters asarų.

Jei jis būtų vyriškas, būtų kitaip pasielgęs.

Tad, vietoj liūdėsio, tamsta tik džiaukis jo pasisalinimu. Jo meile buvo netikra.

Tamstos širdies žaizda, laikui bėgant užgis. Sutiksime kitą, kurs įvertins tamstą, tik visuomet patariu vadovautis ne vien meile, bet ir atsargumu.

Linkiu geriausios laimės.

VIOLETA.

* * *

Pažinsi savo geriausią draugą - tavo nelaimės valandoje.

* * *

Kilnios mintys kyla tik iš kilnios širdies.

* * *

Nepriklausoma Lietuva

M E R G A I T Ė M S

(tęsinys)

- Ne! Aš taip nedarysiu! - pasigirdo atsakymas. Tas "Ne" buvo pasakyta taip drąsiai ir galingai, kad į piktintoją trenkė, kaip armotą suvis. Jiš nurau do ir metęs žvilgsnį į žmones, ėmusius iš jo juoktis, akis užsidengęs smuko pajuokų lydinas iš krautuvės lauk. Tai kilnaus būdo ir aukstos doros mergaitės elgėsys.

Pasipriešinti vienam priešui yra žymiai lengviau. Bet kai užpuola daug priešų, vieno žmogaus priešinimasis beveik nieko nereiškia. Tada kovotojai buriasi į pulkus, rikiuojasi ir organizuotai ginasi. Neretai ir tavo, sėse, kardas pats vienas bus bejėgis. Reikia tad burtis į pulkus - į mergaičių doras organizacijas. Tada organizuotas jūsų mergaičių, "Ne", bus žymiai galingesnis. Nuo jo, tarsi nuo ano syvio, turės bėgti kiekvienas priešas, nors tų priešų būtų ir visa galybė.

Tavo kovos vėliavoje tebūnie Marijos paveikslas. Pamaldumas į Ją laimingai saugos tave pavojuose.

Vytautas Didysis, eidamas į didžius zygius, imdavo su savimi Marijos paveikslą, nuo kurio dieną nei naktį nesiskirdavo. Už tat Marija laimino jo didžius darbus. Ir šiandien, po 500 metų, tas Jos paveikslas nesiskiria nuo Vytauto kapo.

(bus daugiau)

* * *

Kantrybė porviršina drąsumą

HELENA.

* * *

SESERIŠKA TALKA

Šiomis dienomis K.L.T. "Moterų Sekcija" Montreale, susilaukė didelio siurprizo iš Toronto Moterų "DAINOS" būrelio, nes pasiekė Montreale Moterų Sekcijos izdininkę netiketas laiskas, su 40 dol. auka; kurią Torontietės skiria labdaringsiems tikslams.

Čia talpiname Toronto "DAINOS" būrelio izdininkės laišką, ir žemiau jo, - telpa Montreale Moterų Sekcijos dekingumo parčiskimas.

* * *

"20 d. birž. mėn. 1943 m.
Toronto, Ont."

"p. Leknickienei
"Mot. Sekc." izdininkei
Montreale."

"Gerbiama Tamsta!

Kaip jau tamstoms - montrealietėms, susibūrusioms į "Moterų Sekciją" žinoma, kad mes torontietės "DAINOS" būrelio moterys, visad su pagarba žiūrime į tamstų kilnius darbus ir besigerėdamos gražių darbų rezultatais, visad jausdavomės kaltomis, kad mes nieku neprisidedame, prie bendro idealo, prie humaniskumo.

Mes tad numatėm, kad šiaip sau, tik džiaugtis kitų kilniais darbais - permaza, reikia kuomi nors ir mums prisidėti. Tokiu būdu, kilo mummyse noras suruosti nors paprastą sokių vakarą, iš kurio gautu pelnu prisidėti bent menkute talka, prie tamstų gausių darbų.

Šokiai jau iyyko, nors su jais mes turėjome šikių tokių nesmagumų, bet vis dėl to radosi žmonių, kurie pritare tikslui ir atsilankymu paremė pastangas.

Viso pelno gavome keturiasdešimts dol. ir 40 centų, tokiu

Montreal, birželis-June, 1943.

būdu keturiasdešimts dol. siunčiame per Tamstą "Mot. Sekc." į Kanados lietuvių karių fondą, iš kurio naudojate nupirkimui dovanų karių pasveikinimui. Priimkite ir mūsų, kad ir menkute, bet sirdingą talką ir kai siūsite pasveikinimus kariams, gal mūsų dalelė suteiks Tamstoms galimybę pasiekti, bent keliais mūsų broliais-kariais daugiau, kuriems, kad ir menkutis dalykėlis, gautas iš užuotautos iš įvertinimo jų jų pasiaukojimo, suteiks jiems malonumo, patvarumo ir energijos, kovoti už mūsų visų gerovę.

Tuo tarpu, mes negalime prisiūsti Tamstoms nekurių karių antrašų, nes jų sunku gauti, tačiau mūsų būrelio sekretorė St. Baticienė atsiklaus gerb. garbės kons. Grant-Suttie, ir jei jis turės, tai tuomet, kiek gausime prisiūsime Tamstoms.

Turime malonumo pasidžiaugti, kad paskutiniams "DAINOS" būrelio susirinkime, prisirasė į būrelį ir p. S. Pundziuvienė, tad dabar mes turėsime vieną veiklią ir gabią narę daugiau.

Tuo tarpu, regis bus viskas bendrais mūsų visų reikalais. Ateityje, jei mums seksis, galimas daiktas, kad mes ir dažniau suteiksim Tamstoms savo talką.

Dabar, priimkite visų "DAINOS" būrelio moterų širdingiausių linkėjimus kuopasekmingiausiai skinti pasitaikiusias kliūtis, stojančias skersai kelią kilniems lietuviybės darbams. Priedas: Money ord. sumoje 40 dolerių.



Su gilia pagarba, "Dainos"
būrelio izdininke -

O. Indrelienė

202 St. Clarens Ave.
Toronto, Ont.

Mielos Sesės Talkininkės!

Nustebino ir sujaudino mus Jūsų žygis, kurį užsimojote ir padarėte karzygiskai; ateidamos su "DAINOS" būrelio talka - mums į talką.

Džiaugiamės. Įvertiname... nes jei ir bitutė dužgia avily viena - vargas jai... bet kai atskrišta į talką simtai kitų, pri-

pildo korius save pamiršdamos, pasiaukodamos ir isvargdamos, bet atiduoda save ir savo saldujį eleksyrą bendruomenei, tada kyla vasko liepsnos - labdaringumas, tada saldinasi pavargę širdžių taures, tada tarpriau risasi sielos gijos su sielomis; nes jaučiama mažoni talkos ranka - aprisanti zaizdas, pasotinanti alkaną, paguodžianti susirūpinusį, pa-

glostanti ligonį, pakelianti senelį, prigludžianti našlaitį, padrašinanti karį, ir kelianti bendrą žmonijos nastą - visų mūsų nastą.

O, Mielos Talkininkės! Kiek Jūs vertos didžios pagarbos! Ar mes istengsime Jums atsidėkoti? Bet stai, 29 dieną birželio, mes specialiai sukvietėme Moterų Sekcijos posėdį, skaitėme Jūsų laisvką, priėmėme 40 dolerių auką Jūsų skirtajam tikslui, ir visos kaip viena išnesėme Jums giliausią padėką už tokią kilnią ir stiprią paramą Sekcijos dirvonuose.

Tad, priimkite nuo mūsų visos Moterų Sekcijos gilios padėkos pareiškimą, ir mes pasizadame, visuomet būti ir Jūsų talkoje.

Dabartinis pasaulio sukrėtimas reikalauja, ir dar ilgai reikalaus labdarybės pečių... o kas daugiau įjėgs pasiaukoti, jei ne moteris?... Motina, sese, našle ir našlaitė.

Plati dirva. Begalo plati mūsų Sekcijos. Ir, kai ateina daugiau jėgų, arba priėjutimo, mūsų upas kyla, uzsibrežimai atsidaro vis didesni... mes trokstame tarytum visą sopuliuotą pasaulį apinti, priglauti, apvalyti nuo žaizdų, kad jis sypstytųsi laisveje be skausmo, be vargų.

Bet, šiandien mes turime prieš akis Golgotos kalną, kiekvienas karys, kiekvienas žmogus, kopia į jo viršūnę su savo kryžiumi... vieni jau be kojų be rankų, kiti be akių; su pusiau nuskeltais veidais, suaižytu kūnu, sutrauktomis gyslomis, kruvini... Aimanuojancijų moterų mi-

nios, kūdikiai našlaičiai, išguiti iš savo guztų seneliai... erskečiuotos, spygliuotos vielos aplinkui, patrankos, grąnatos - jų vaisės.

Ak, mielos Talkininkės, mes žiuredamos iš tylios dar ramios kertelės - nerimstame. Bėga sirdis prie žmoniškumo durų, beldžiasi, maldauja už tuos, kurie jau nepajėgia maldauti.

Mes žinome, kad ir "DAINOS" būrelis - išgyvena panasius išgyvenimus, kad kaip nors prinesus savo desinę prie tų kancijų Golgotos kalno, ir pagelbejus nelaimingiesiems.

Tad, mielosios Sesės, sujungtomis rankomis, sugretintais žingsniais - mes eisime drauge... eisime, kur mus sauks žmoniškumas ir humaniskumas, kur bus reikalinga altruistinė dvasia, kur lauks alkanos lupos.

Todėl dar kartą reikšdamos dėkingumą, gilią pagarbą ir meilę, liekames visuomet su Jumis!

Montrealo Moterų
Sekcijos vardu
pasiraso:

Pirm. P. Juškevičienė

Iždininkė -

M. Leknickienė.

Montreal, birželio 30 d., 1943.

* * *
Viltis yra sočiausia vargšų
duona.
Thales.

* * *
Montreal, birželis-June, 1943.

MONTREALO KRISLAI

LIETUVOS TRIJŲ METŲ UŽGROBIMO MINEJIMAS

Šių metų 20 dieną birželio, Ville La Salle ažuolyno parke, įvyko gausingas piknikas, tikslu paminėti Lietuvos užgrobimo sukaktį.

Piknikui buvo ruošiasi beveik visą istisą mėnesį. Kviesta kalbėtojai, rengtasi programai.

Prieš pikniką per porą sekmadienių Montrealo lietuvių visuomenei snigo skelbimų lapėliai; garsinta įvairiais būdais, skelbta pažnyčioje.

Štai ir piknikas. Išvakaro sėstadieny lietus pliope per visą dieną, prilijo balas, kad visas parko ažuolynas atrodė ne pieva, bet ezeru. Į vakarą saulutei išlindus iš debesų, mūsų darbuštus ir nenuilstami vilasaliečiai p. J. Leknickas, J. Kuprevičius p. Duncikas ir kiti, pasiima kastuvus, ir eina prakasiti grabes, kad nuleidus iš pievos vandenį, ir kad ant rytojaus būtų galima piknikauti. Nors vilčių mažai, nes debesiai vis kriokia vieną kitą žaibą numesdami.

Bet mūsų vyrai suprakaitavę, suslapę ligi kelių, purvini ir nuilšę, prakasę grabes, sukale iš berželių kalbėtojams tribūną, apsuoko vainikais. Kiti rūpinosi garsiakalbiu, svečių sutikimu, skambėjo telefonai, dalinosi mintys.

Iš vakaro 19 d. birželio, atvažiavo iš Suv. Valstijų kalbėtojas p. Stilsonas, kurs sutiktas jo draugų, apsistojo p. Jankausko bute Fordo višbuty.

20 dienos rytas šaltokaš. Bet saulutę juokiasi pro ažuolus. Vėl mūsų vilasaliečiai su ratukais, su lentomis, su suolais ir stalais... su valgiais ir gerymais, su krosniu būlymams kepti, su keptuvėmis ir lekštemis paskui viens kitą traukia į ažuolyną; nors aplinkui vietomis telkso vanduo.

Popietis visai atšilo. Pradėjo rinktis publika. Ir reikia stebėtis, kad per primestus balose akmenis, per patiestą vieną kitą lieptą, - suveda Lietuvos meilė gražią, apie 400 minią lietuvių, į Vilasiel ažuolyno sodą.

Čia matėsi vietinės inteligentijos, matėsi Sąjungiečiai ir parapijiečiai; matėsi pluksnos draugų, visuomeninkų ir net vietinis Vilasiel francūzų parapijos klebonas.

Svečius sutiko ir trispalviais ženkleliais apkaise, tai mūsų uolūs veikėjai p. Onute Kuprevičienė, p. Konstanėja Jasutiene, ir p. Juozas Duncikas.

Susirinkus miniai, prasidėjo programa apie 4-tą val. p.p.

Programą atidarė Antanas Na-

Nepriklausoma Lietuva

vickas K.L.T. centro pirmininkas; pasakydamas įžanginę kalbą, dienos minėjimo temoje ir svarboje.

P. Navickas po savo kalbai, paskvietė kalbėti ir visą programą vesti p. A. Jenkinsą. Analgametų unijos darbuotoją.

Programoje buvo visa eilė kalbėtojų, tik gaila, kad skelbimų lapeliuose žiburiuojanti Vytauto Širvydo figura - pikninke nebuvo, ir daug kas jo kalbos pasigedo.

Kalbėjo A. Navickas, p. Jankauskas, p. Juskevičienė, vietinis Vilasiel parapijos klebonas, ir pagrindinę stambiają kalbą paskaitė amerikietis Juozas Stilsonas.

Visų kalbos patraukė publikos dėmesį. Kiekvienas kalbėtojas išreiskė skirtingas mintis, bet jos visos lietuvių tautos laisvinimo klausimą, ir lietuvių vienijimosi reikimą ir svarbą.

I kalbų detales aprašyme neišeisiu, nes žurnale maža vietos, tik priminsiu svarbesnius faktus, kad p. Juozas Stilsonas papildė montrealiečių minėjimą dar vienu minėjimu, tai 40 metų sukaktį nuo Krazių Skerdynės.

Kalbėtojas perbėgė istoriją kai kur aščiau ir skaudžiau paliėsdamas; privedė, kad šių laikų du banditai susitarė pasidalinti "pajumi" - Pabaltijo valstybėmis, tarp kurių ir Lietuvą. Sako:

- Čia pajaus dalis tavo, o čia mano".

Bet, nepagalvojo, kad tas pajus gyvas - tęsė kalbėtojas. "Kad jis turi gyslą ir kraują, kad jis pliaunant varves kraujas, išsoks kerštas, ir jis netyles!"

Rągino visus lietuvius jungtis bendrai kovai už Lietuvos laisvę, užmirstant partijų interesus ir pažiūrų skirtumus.

Vilasiel parapijos klebonas nors ir francūzų tautos žmogus, užgyrė lietuvių žygius kovojant

už savo tautos teises ir laisvę. Linkejo, kad lietuviai atsikotvotų Lietuvai nepriklausomybę, ir kad tas įvyktų su pasauline taika kuogreiciausiai!

Publikai mirgant parke, sukinejosi tarp jos p. O. Kuprevičienė, O. Matulienė, p. Leknickienė ir kiti su loterijos bilieteliais. Čia buvo platina ir spauda; daug isparduota knygelių "Komunizmas ir Revoliucija Amerikoje", "15 Susaudytų Lietuvoje Kunigu", ir "Kaip Mirė Nemirtingieji". Buvo platinami ir veltui dalinami laikraščiai.

Loterijos parėmimui ir išleidimui, darbavosi ir aukavo sie asmenys: K. Jakubkienė, ir J. Petrušienė, paaukavo didelį, gražiai išdekoruotą tortą, o Jakubka moterims neapsileisdamas; prie torto aukavo dvi bonkas alaus. P. E. Vaupsienė aukavo iš vilnų padarytą rankdarbį - sunelį, o Leonas Gudas 4 pokelius cigary. Svečių stalui puikų tortą paaukėjo p. M. Leknickienė.

Po prakalbų, buvo renkamos aukos. Aukos rinko p. lė P. Baltakytė, K. Jakubkienė, J. Petrušienė, A. Navickas, J. Kuprevičius ir Jonas Leknickas.

Aukavo po \$1.00: J. Gyvis, p. Karpavičienė, J. Kinderis, A. Matulis, A. Navickas, p. Petkus, p. Petronis, Placenis ir Tumas.

Aukavo po 50 centų: P. Bagužis, Baltakis, Cibas, Leonas Gudas, Jakubkienė, J. Kilimonis, p. Jakubka, p. Meskinienė, A. Navikevičius, J. Paznokaitis, V. Ragulis, Sirevičius, Stankienė, Tamulionis, Vytienė, J. Yla, M. Zavadskas ir J. Leknickas.

Viso aukų surinkta: \$24.30. Po aukų rinkimui, isleista loterija. Laimingieji numeriai buvo sekantys: Pirmą pryzą laimėjo

p. Jakubauskienė, antrą p. Norke-
liūniene; o po cigarų pokelį iš-
lose: p. St. Žiziūniene, p. Nau-
boriene, p. Gaurys ir Nezinomasis.

Programai užsibaigus, buvo
sukviesti kalbėtojai ir vietiniai
veikejai pasivaisinti prie gra-
ziai parūsto stalo, kur maloniai
pasitarnavo pikniko šeimininkės.

Tarp svečių matėsi mok. M.
Arlauskaite, p. Jankauskas, A. Na-
vikevičius, p. Kilimonis, J. Yla,
V. Ragulis, Konstancija Jasutienė,
p. K. Jasutis, M. Kilimoniene,
p. Pranas Jasutis, P. Baltakytė,
J. Stilsonas, p. Jakubkienė, p.
Petruoliene ir kiti.

Prie baro darbavosi nenuils-
tami veikejai: p. M. Duncikas,
p. M. Skudienė ir K. Razevičius.
Bulves kepe ir virė p. V. Skuda
ir p. Juozas Kuprevičius.

Apart Vilasaliečių parke
darbavosi Matas Vaisnoras, ir Vi-
lemordiečiai p. Baguzis ir Leonas
Gudas.

Saulei skęstant už ažuolų į
vakarų patalus, publika issiskirs-
tė. Tik ligi sutemai dirbo susi-
lę Vilasaliečiai vilkdami ant pe-
čių stalų lentas, suolus ir visą
mantą, nėsdami nasuliais, vezda-
mi atgal prikrautus vezimėlius.

Garbė tiems, kurie tiek au-
kojasi, pasišvenčia tėvynei, ir
geda tiems, kurie tyko išnaudoti
pasišventėlius savo interesams.

Šis Lietuvos trijų metų už-
grobimo minėjimas, pavyko puikiai,
atsvėstas gražiai ir sutartinai.

Matas Šilinis.

* * *

TORONTO LIETUVIAI PASVEIKINO
MINEJIMO DALYVIUS SEKANCIA
TELEGRAMA:

"..... NOT BEING ABLE TO PER-
SONALLY ATTEND THE SAD COMME-
MORATION OF THE THIRD YEAR OF
THE SUBJUGATION OF OUR COUNTRY
BY ALIEN POWERS WE UNANIMOUSLY
JOIN WITH YOU IN HOPING FOR
FREEDOM AND INDEPENDENCY FOR
LITHUANIA AND ITS PEOPLE .

TORONTO BRANCH.

* * *

MONTREALO LIETUVIAI DALYVAVO
SUVIENYTŲ TAUTŲ FESTIVALY.

1 dieną liepos 8 val. vaka-
re, Montrealo didžiuliam stadiu-
me, buvo susirinkusios tūkstan-
tinės minios į puikų Susivieni-
jusių tautų Festivalį, kuriame
dalyvavo ir vietiniai lietuviai.

Lietuvių grupei ir chorui
vadovavo Šv. Kazimiero lietu-
vių parapijos klebonas Kunigas
J. Bobinas, kurs estradoje di-
rigavo lietuvių chorui, ir ku-
rio rūpesniu buvo puikioj, aukš-
toj vietoj įskelta trispalve
tarp kitų vėliava; ir lietu-
viams buvo paskirta tam tikra
dalis suolų.

Į šį festivalį atsilankė ga-
na gražus skaicius lietuvių ir
stebejo puikią Suvienyto Tautų
programą.

Programoje buvo daug įvairu-
mo: muzika, sokiai, žaidimai,
dainos, įvairūs sporto triukai.

Viso festivalo garbės pirmi-
ninkas buvo vietinis miesto ma-
joras M. Adhémar Raynault.

Stebėtojas.

* * *

DIEVO KŪNO ŠVENTĖ - DEVINTINĖS.

27 dieną birželio, visas Montrealas pasipuošė vėliavomis ir vėliavėlemis. Jos buvo įvairios. Tautinės ir religinės. Beveik kiekviename balkone - plevesavo tarp daugybės vėliavėlių - vėliava su Jėzaus girdimi, kaip amžinosios meilės ir taikos simboliu.

Bažnyčios turėjo gausias procesijas gatvėmis, kur buvo specialiai priruosios ir išvainikuotos štotys su altorėliais pasitinkančiais ir priglaudžiančiais Mons-tranciją su Svenciausiuoju Sakramentu.

Lietuvių Šv. Kazimiero parapija irgi turėjo savo gražią procesiją. Vadovavo vietinis klebonas kun. J. Bobinas, prisidėjo parapijines draugijos ir gausi minia, pagerbdama ir garbindama Jėzų Svenciausiam Sakramente.

* * *

ATOSTOGAVO KAZIMIERAS ŽIŽIŪNAS.

Mūsų dainų mylėtojas ir kūrėjas Kazimieras Žižiūnas, gavęs 10 dienų atostogų, buvo išvažiuojęs į suvienytas Valstijas, su savo vyriausia dukrele Frances.

Jie lankėsi New Yorke, New Jersey ir kitose kolonijose; ap-lankė savo žmonelės brolių poną Vaitkų ir kitas gimines, taipgi aplankė gerb. Kompozitorių poną Žilevičių, kurs po sunkiam automobilio suzeidimui dar vis iš ligos patalų negali pakilti.

P. Žižiūnas su dukrele Frances labai patenkinči savo kelione ir vizitais, sugrįžo į Montrealą 2 dieną liepos.

Sveiki sugrįžę!

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

SUNKIAI SERGA P. VILIMAS.

Nenuilstamos veikėjos p. M. Vilimienės vėlemordietės seimoje, buvo didelių sukretimų; nelauktai ir labai sunkiai susirgo p. Vilimienės vyras, gerb. Kazimieras Vilimas.

P. Vilimas staiga tapo nugabentas į zydu General ligoninę, kur buvo reikalinga greita, sunki ir pavojinga operacija.

Po tokiai nepaprastai operacijai, buvo reikalinga kraujo. Todėl, p. Vilimo gyvybei gelbėti, net 9-ni žmonės aukavo savo kraują; bet buvo daktarų pritaikinta tik trijų žmonių kraujas, būtent: jo mielo zentė poną Andriulionio, giminaicio J. Šarkio, ir dirbtuvės boso, kurs p. Vilimą labai gerbė kaip tylų ir gerą žmogų.

Po kraujo transfūzijai, Kazimieras Vilimas - sugrįžo letu sirdies plakimu gyvenimui. Kad ne profesoriai daktarai ir gera priežiūra, p. Vilimui grėse smarkus pavojus.

Dabar, Kazimieras Vilimas, yra šlaugomas darbscios ir mielos žmonos jų nuosavuose namuose, ir tikimasi per gerą ir stropią priežiūrą, mūsų geras tautietis susveiks.

P. Vilimiene, pernešė daug rūpescio, vargo ir nemigų, kas giliai atsiliepe ir į jos sveikatą, bet jau dabar grįsta ir jai sypsnelis, nors kartais ir per sugeltą skausmą prasimusdamas.

Linkime, p. Kazimierui Vilimui gerai susveikti, o jo gerajai žmonelei pernesus visus rūpescius - būti laimingai, ir vėl grįsti į pirmą džiaugsmą.

Kaimynė.

* * *

TAIPGI SERGA . . .

Po sunkiai operacijai p. Pakulienė, ir K.L.T. centro protokolų sekretoriaus p. Silicko žmona.

Seniai serga kolonijos veteranas p. Arlauskas, p. Andriukaitis ir šiaip yra mažesnių susirgimų.

Linkėtina, kad visi mus ligoniai kuogreiciausiai susveiktų, ir vėl linksmi būtų tarpe mūsų.

* * *

RUOŠIASI VESTUVĖMS.

Šių metų 10-tai dienai liepos, ruošiasi puikioms vestuvėms ponas Petras Bobinas, su panele Lucille Jodoin.

Šliūbas įvyks Šv. Kazimiero lietuvių parapijos bažnyčioje, kur p. Petro Bobino tikras brolis Kun. J. Bobinas klebonauja.

Vestuves lydės gražus pulkas, šliūbo sakramentą suteiks brolis broliui: Kunigas Jonas - savo broliui Petruir ir Lucillei.

Tai rodos pirmas, p. Bobinų šeimos narys priima moterystės sakramentą, kuriam linkėtina sviesios laimės, gražios ateities ir visapusisko pasisekimo.

* * *

SUSIŽIEDAVO.

Ne taip seniai susižiedavo p-lė Šilkauskiūtė su p. Gyviu, jaunu ir susipratusiu lietuviu inteligentu.

P. Gyvis ir p-lė Jessiė Šilkauskiūtė, žada apsivesti šiais metais apie pabaigą rugpiūcio.

Laimės ir pasisekimo!

* * *

TAIPGI SUSIŽIEDAVO. . . .

Geras ir energingas lietuvis p. Antanas Tautkus su p-le Matilda Mikniute, kurie mano susiristi amžinos meilės ryšiais apie šį ateinantį rudėnį.

P. A. Tautkus, yra mokytojo Prano Tautkaus brolis, pavyzdingas, darbštus, ir garbes vertas jaunikaitis.

Kaip p. Antanui, taip ir jo sužieduotinei p-lei Matildai tebuna sviesus ir laimingas jų dabartinis ir būsimasis gyvenimas.

* * *

P. LUKOŠIAI SUSILAUKĖ GRAŽAUS SŪNELIO

K.L.T. Moterų Sekcijos sekretorė ponija Eugenija Lukošienė, susilaukė sveikų ir gražaus sūnelio birželio mėnesio žiedams besiskleidžiant.

Naujagimiui ir jo motinėlei, pasiūnavo Viktorijos ligoninė, iš kurios p. Lukošienė su sūneliu sugrįžo į savo namus abu sveiki ir su daug sveikinių.

P. Lukošius, naujagimio tėvelis, yra K.L.T. vicepirmininkas ir uolus veikejas.

Jų dvi dukrelės priklauso prie p. Žižiūnų vadovaujamo jaunamėčių mergaicių choro, yra gražiai ir pavyzdingai mokinamos ir auklejamoms.

Kaip naujagimiui, jo mamytei, taip ir visai jų seimai teistiesia Dievas savo palaimą, suteikia džiaugsmą, laimę, laimingą ir turtingą gyvenimą.

Petrutė

* * *

NAUJAGIMIAI.

Birželio mėnesio 10 dieną, susilaukė gražų sūnų Margareta ir Juozas Šulmistrai.

Naujagimis apkrikštytas lietuvių parapijos bažnyčioje vardu Richardas-Juozas.

Laimės Juozuk!

* * *

p. Janulevičių šeima, susilaukė duktes birželio mėnesį. Su pavasario grožiu išvydus pasaulį naujagimei, linkima skaistaus, gražaus ir laimingo gyvenimo.

* * *

DAKTARO ANDRIUKAIČIO IŠLEISTUVĖS.

Šių metų birželio mėn. 27 d., p. Antano ir Onutės Sakalų namuose, įvyko gražus, išpūdingas ir neuzmirštamasis pokylis, tai jauno, baigusio medicinos mokslą Dr. Andriukaičio išleistuvės.

Daktaras Vytautas Andriukaitis išvyko į laivyną karo tarnybai, kaip gydytojas chirurgas, su aukštesnio leitenanto laipsniu, su nauja, gražia uniforma.

Išleistuvėse dalyvavo artimi giminės, motina ponė Andriukaitienė, sesuo Genovaite, garbės svečiais vietinis klebonas Kun. J. Bobinas, pats daktaras, keletas vietos inteligentų ir daktaro draugų.

Išleistuvių sumanytojai ir įvykdytojai, tai buvo p. Domas Norkeliūnas, ir p. Antanas Sakalas.

Išleistuvių iškilmė, pasakyta daug kalbų su linkėjimais, pasidžiaugta Daktaro Vytauto drąsa ir laimėjimais moksle, taipgi įteikta puikios dovanos gražus ir naudingas pirkinys, ir 50 dolerių

Montreal, birželis-June, 1943.

įteikta grynais pinigais.

Išpūdingą ir daug reiškinčią kalbą pasakė Dr. Andriukaičio motina, išsireiksdama:

- Klausiate manęs, kaip aš šiandie jaučiuosi? Aš taip jaučiuosi, kaip jaustusi kiekviena motina išleisdama savo sūnų.

Bet, aš visame atsiduodu Dievo valiai. Kai Vytautas dar mokinosi, ir atėidavo egzaminai, aš tuomet iš visos širdies meldavausi. Uzprasydavau sv. misias. Aš visuomet tikejau, kad Dievas mano sūnų išves į jo siekiamą tikslą. Aš ir dabar tikiu, kad Dievas man jį gražins sveiką po visų šio didžio karo audrų."

Šį gražų pokylį atidarė p. Juozas Paznokaitis, ir visai programai vesti pakvietė patį seimininką p. A. Sakalą.

Stalas buvo labai puikiai priruoštas ir malonių seimininkių pavyzdinčiai suplanuotas.

* * *

29 dieną birželio, kitas išleistuvių pokylis buvo suruoštas p. Andriukaičių, daktaro tėvelių namuose.

Čia dalyvavo keli daktarai Vytauto draugai, keli advokatai, giminės ir keletas studentų.

Dr. Vytautas Andriukaitis išvyko į laivyno tarnybą 1-ą dieną liepos, į Halifax'o miestą.

Išvaziavo su gyva drąsa, išsireiksdamas, kad jis Lietuvos ir lietuvio vardą visur aukštins ir gins; ir kad pasisėmęs daugiau praktinių žinių, grįš pas montrealiečius.

Nors gaila naujai sulaukto pirmo Montreale profesionalo daktaro, bet jį iskvietė aukštesnis pašaukinas - pagelba kenčiantiems!

Laimės Daktare Jums!

VIEŠNIOS IŠ HARTFORD CONN.

Pradžioje birželio mėn., lankėsi Montreale p. Marmienė su duktere Bronyte.

Viesnios applanke seseris Mikalina Janusienė, ir Tedzė Taruskienė. Taipgi applanke vietinį kolonijos veteraną p. Joną Gricių, ir kitus pažįstamus.

P. Marmienė su dukrele, buvo apsistoję pas p. Taruskus, ir viešėdamos Montreale, applanke daug istorinių vietų vadovaujant p. Griciui, o Bronyte kaip mokleivė ir mylinti meną, užsirasinėjo daug istorinių vietų, paminklų ir muziejinių eksponatų.

* * *

VIEŠNIA IŠ ROUSES POINT.

26-27 birželio mėnesio dienomis, lankėsi Montreale Žymaus veikejo ir žurnalisto Vyt. Širvydo dukrelė Glorija Širvydaitė, kuri buvo apsistojusi vietinėj lietuvių klebonijoje.

Glorija Širvydaitė yra jauna ir gabi studentė baigusi tris kursus aukštosios mokyklos ir puikiai išlaikius egzaminus į ketvirtąją.

Panelė Širvydaitė pasižymi kuklumu ir gražiu išauklejimu, be to yra muzikos megeja ir uoliai ją praktikuoja.

Viešnia lankėsi ir "Nepriklausomos Lietuvos redakcijoje, palikdama apie save labai gražų išpudį.

Garbė ponams Širvydams už pykių savo vaikelių auklėjimą, iš ko tikimasi mūsų tautai stiprių jėgų.

Panelėi Glorijai, linkima laimės, ir visapusiško pasisekimo gyvenime ir užsibreztame moksle.

* * *

SVEČIAS IŠ DETROIT MICHIGAN.

Birželio pabaigoje, lankėsi Montreale p. Petras Gricius, montrealiečio p. Jono Griciaus brolio sunus.

P. Petras Gricius gražios kultūros žmogus, užimantis Detroite svarbią vietą Department of Education rastinėje, taigi pasizymintis ekonomiskuose gabumuose.

Ponas Petras, atvažiavo į Montreala susirūpinęs savo dėdes Jono Griciaus sveikata, ir su misija nuo savo tevo Petro, kurs buvo išpirkęs kelionės bilietą Jonui Griciui ir kuris 30 metų tik vieną kartą yra sutikęs savo brolių Joną.

P. Jonas Gricius, paskutiniu laiku kažkuo baisiai nusivylęs, atsisakė ir brolio išpirktos kelionės, nors jo brolis Petras degdamas pasiilgimu, specialiai važiavo į Detroitą keliasdešimtis mylių pasitikti savo mielą prailgtą brolių, kuri per 30 metų tik vieną kartą tematė.

P. Jonas Gricius, nors paskutiniaus dvejais metais nesiskundžia savo sveikata, bet paskendęs baisioj melancholijoje, ir tikrai jam reikalinga gero draugo dėsinė, ką galėtų padaryti tik jo vienas gimtas brolis.

Nežinia kuo motyvuoja Jonas Gricius vengdamas susitikti savo brolių, nes visuomet apie jį gražiai ir maloniai atsiliepią, ar tik ne bus įtaka jį apsupančios aplinkumos?...

Svečias detroitietis p. Petras Gricius, apgailestavo savo dėdes kuklius išsikalbėjimus ir atmetimą brolio dėsinės, bet drauge džiaugėsi radęs jį sveiką ir pilną jį isorinio jūmoro.

P. Petras Gricius, viešėdamas pas dėdę, turejo progos susitikti su Montrealo žymesniais žmo-

Nepriklausoma Lietuva

nėmis ir ištaigom, taipgi turėjo garbės vakarieniauti Vindsor viešbuty su zymiais diplomatais.

P. Petras Gricius lankėsi ir "Nepriklausomos Lietuvos" redakcijoje, užsisakydamas prenumeratą ir iširašė į svečių knygą sekancius zodzius:

"...NO ONE FROM THE OLD COUNTRY WILL REST UNTIL LITHUANIA IS FREE AND THEY WILL ONCE MORE HEAR FROM THE FRIENDS AND RELATIVES THEY LEFT TO COME TO CANADA. HERE IS TO THAT DAY, AND MAY IT, GOD GRANTING, BE SOON."

PETER GRICUS,
Detroit, Mich. U.S.A.

* * *

Iširašė į svečių knygą ir jo dėdė p. Jonas Gricius sekancius zodzius:

".... Be Lietuvos, ach kaip dziūstu, ir sveikata mano zūsta.

Jonas Gricius,
Montreal,
28 birželio, 1943.

Taipgi užmokėjęs T. Taruškos prenumeratą "N.L.", išlydėjo savo broleną į Suvienytas Valstijas.

Kaip amerikiečiui p. Petruui Griciui, taip ir montrealiečiui Jonui Griciui, linkime laimės, sveikatos ir viso gero!

* * *

GABI MOKSLEIVĖ.

Šių metų mokslo sezono užbaigimu, baigė ketvirtą McGill universiteto literatūros fakulteto kursą p-le Stefanija Zuberkaitė.

Toki kursą, ir tokioje aukštoje mokslo ištaigoje, baigė

Montreal, birželis-June, 1943.

pirma lietuvaitė visoje Kanadoje.

Panelė Stefanija yra mokslinama savo tevelių p. Zuberky pasiryžimu.

Stefutės mokslo baigimo programa, ir jos tevelių Sidabrinių vestuvių sukaktimi, buvo gurošta pas p. Zuberkus labai saunus banketas, kuriame dalyvavo gražus būrys giminių, draugų, ir kaimynų svečių.

Šiame pokyly, dalyvavo ir detroitietis p. Petras Gricius, su savo dėde p. Jonu Gricium.

Pokylis atsibuvo 26 dieną birželio.

Laimės Zuberky Šeimai!

* * *

MIRĖ KAZIMIERAS JUŠKEVIČIUS.

Birželio mėn. 22 dieną, mirė a.a. Kazimieras Juškevičius palikdamas giliame nuliūdime savo žmoną Magdalėną, du sūnus, dvi marčias ir anukelius.

Velionis priklausė ir savo laiku daug veikė Vytauto Didžiojo klubo draugijoje, buvo stambus vietinis biznieriūs, ismokslino savo du sūnus, ir išigijo puikią rezidenciją kurioje užbaigė savo paskutinės gyvenimo dienas uoliai prižiūrimas daktarų, mylimos žmonos Magdalėnos, ir angeliskai geros marčios Petronėles Juskevicienes.

Velionis buvo iskilmingai palaidotas per Šv. Kazimiero lietuvių parapijos baznyčią, paskutinį patarnavimą suteikė vietinis klebonas kun. J. Bobinas, ir palydėjo gausi minia žmonių į Montrealo kalno kapinyną.

Tebūna velioniui lengva Kanados zemele!

* * *

ADORACIJA ŠV. KAZIMIERO LIETUVIŲ BAŽNYCIOJE

Liepos mėnesio 2, 3, 4 dienomis, iskilmingai svešta Šv. Kazimiero bažnyčioje 40 val. - Adoracija Šv. Sakramentui.

Ispuosta bažnyčia susilaukė iš Suv. Valstijų trijų garbingų kunigų, tai gerb. kunigo Juozo Valantiejaus iš Waterburio, kunigo Bakano iš Worcesterio, ir kunigo Bruzo iš Nashua Hartford žymaus pamokslininko ir misijonieriaus.

Šių kunigų didžios asmenybės, jų pamokslai, išpažintys ir patarimai, sutraukė gražią minią maldininkų, kurių buvo pilna bažnytelė visomis trimis dienomis.

Vietinis klebonas kunigas J. Bobinas, vertas garbės, kad pakvietė šiuos didžius žmones - žmonių paguodimui ir Dievo garbei.

Išidėnėtina, kad gerb. kun. Bruzas, yra užkviegtas su misijomis ateinanciai žiemai, ir girdėt atgarsių, kad jo žmonės labai lauks.

Montrealo lietuvių parapija, šiomet kaip ir kas metį liepos mėnesį, atliko labai gražų darbą sielų išganyme, o tą pajuto nevienas, kurs prilenkė kelius prieš altorių ir mazutį klausyktos langelių.

Gili padėka priklauso vietiniam klebonui, bet įamžintas telieka ACIU svečiams kunigams, už pasisventimą ir atliksimą mūsų parapijos.

* * *

PASARGA VISUOMENEI.

Šiuo laikotarpiu, prašoma visų Montrealo lietuvių, būti labai

atsargiais su komunistų agentais, kurie vaiksciodami po namus, piknikus ar susirinkimus nesiosis popieras ir prasys pasirasinėti.

NESIRASŪKITE !

nes tai pirmą virvę Lietuvai ant kaklo ruosiama.

Šie parašai bus renkami tikslui, kad prijungus Lietuvą prie Rusijos jungo amžinai.

Pasirasydami, mes parduotume savo tėvynę burliokams. Palaidotume Lietuvos nepriklausomybę amžiams. Išjuoktume savo brolių už laisvę zuvusių aukas, kurie nuklėjo savo kunais ne tik visą Kauną, bet ir visą Lietuvą išiverzus bolševikams 1941 metais.

NESIRASŪKITE !

Nes bolševikai išgabeno mūsų brolių tūkstančius Sibiro kanciams! Prisodino kapų pilną Lietuvą terorais nukamuotų kankinių!

NESIRASŪKIT, broliai lietuviai montrealiečiai ir visi Kanadiečiai, nes toki parašai bus kalėdojami po visas Kanados lietuvių kolonijas.

Šiais laikais, galima savo vardu prisidėti ne Lietuvos parėdavimui, bet jos išlaisvinimui iš Hitlerių ar kitų grobikų jungo.

VISI KAIP VIENAS KOVOKIME
UŽ LAISVĄ IR NEPRIKLAUSOMĄ
DEMOKPATISKŲ PAGRINDŲ LIETUVĄ !

Per kovas - į laisvę.

Nepriklausoma Lietuva

VILLE LA SALLE ŽINIOS

RAŠO VILASALIETĖ

Nors šiemet oras iki šiolei piknikams nepalankus, bet Kanados Lietuvių Tarybos piknikai vyksta kas sekmadienis, tamę pačiame ažuolyne, kaip ir kitais metais: gale pirmos Ave. Nuosirdziai kviečiame lankytis.

* * *

Taipgi, šiuo pranešama, gerbiamai Visuomenei, kad įvyksta didžiulis piknikas 11 dieną liepos aukščiau minėtame ažuolyne ant pirmos Avenue, kur bus didelės sporto įvairenybės; kaip tai lenktynių bėgimas su dovanomis; lenktyniūs suaugę vyrai ir moterys, jaunimas, vaikai ir mergaitės.

Taipgi bus bėgimas maišuose. Virvės traukimas ir įvairūs sporto pamarginimai.

Svarbiausią programos dalį užpildys, išgarsėję RISTIKAI IR KUMŠTININKAI, kurie atvyksta specialiai dėl tos dienos.

Bus ir labai įdomių žaidimų. Atvykusieji, smagiai pasijuoksite, ir smagiai laiką praleisite.

Šis piknikas vadinamas SPORTO PIKNIKU, nes tikrai bus sportiškas, įdomesnis už visus kitus buvusius piknikus.

Kaip jau skelbta anksčiau, bus įvairių minkštų gėrymų, užkandžių ir keptų bulvių.

Kviečiame visus visus dalyvauti. Nelikite tą dieną namie. O ir išvažiuavę, nerasite niekur kitur geresnio malonumo, kaip tik Kanados Lietuvių Tarybos ruošiamam 11 dienos piknike. Jei pasitaikytų lietingas oras, SPORTO PIKNIKAS bus perkeltas sekanciam sekmadieniui 13 d. liepos.

* * *

23 d. birželio mėn., Švento Jono išvakarėse, kiekvienais metais Vilasaliečiai labai gražiai apvaikščioja. Ir šiemet, buvo sukurtas didelis lauzas, o tų rakiety gražumas, net stebino visus.

* * *

Vilimų sūnelis Jonikas, buvo smarkiai susirgęs, net ir ligoninėje turėjo pabūti porą dienų; bet dabar jau pasveikė ir linksmai žaidžia tevelių globoje.

* * *

Montreal, birželis-June, 1943.

p. Rokų duktė Bronė, apsivedo su angly tautybės vaikinu. Linkime gražios laimės.

* * *

Kanados Liet. Tarybos rėmėjai ir "Nepriklausomos Lietuvos" žurnalo skaitytojai V. ir R. Valintai, statosi namus ant 4 Ave. Linkime, kad namas išaugtų be didelių rūpesčių.

* * *

Susirgus P. Vilimui vilemordiečiui, mes vilasaliečiai reikiame didžiausią užuojautą p. Vilimui, visai seimai, o ypatingai p. M. Vilimienei, linkime didelės išvermės.

* * *

Kanados Liet. Tarybos Moterų Sekcijos pirmininkei P. Juškevičienei ir visai jos seimai, liudėsio dienosė nylinam tėveliui mirus, nuosirdziai užjaučiame K.L.T. nariai vilasaliečiai.

* * *

P.p. Lukošiams susilaukys naujagimio sūnelio, džiaugsmo dienosė sveikiname ir linkime išauginti sūnelį gražioje lietuviskoje dvasioje.

* * *

F. Duncikų dukrelės šiais metais mokslą užbaigė su pirmais pažymėjimais; o vyresnioji Birutė, stebėtinai daug ir gražių rankdarbių padarė; už ką p. Duncikiene gavo pagyrimą nuo mokytojos, už gražų auklejiną dukrelių.

* * *

Motina ištikimiausias angelas savo vaikų.

Prarasti savo motiną, prarasti savo gyvenimo vairą.

* * *

* * *

Motina šypsosi šale savo kūdikio darbo ar miego, ir liūdi šale jo klaidų ir nepasisekimų.

O, motinėle, kad aš galėčiau tau atiduoti save, tavo glėby užmigčiau be kancijų.

* * *

M. A.

Nepriklausoma Lietuva

ŽINIOS IŠ LIETUVOS

Vokiečiai visokiais būdais veda propagandą, kad prikalbint lietuvius prisijungti į vokiečių kariuomenę, ir mustis prieš bolševikus. Iki šiol vokiečiai labai mažai turijo pasisekimo, nes lietuviai gerai pažįsta vokiečių apgaulingus pažadus.

Šimtai Lietuvos studentų iš Vilniaus ir Kauno, išbėgo į Lietuvą, norint susijungti su partizanais, kad galėtų kautis su priešais už Nepriklausomą Lietuvą.

Taikos metu Lietuvoje buvo 1,700 aktyvių karininkų įvairių laipsnių. Iš jų, 300 tapo išgabenta iš Lietuvos, kai Rusija užėmė Lietuvą 1940-41 metais. Taipgi tapo išgabenta iš Lietuvos tūkstančiai vyrų, moterų ir vaikų, į Sibiro ir Rusijos gilumas.

Vokiečių vadas Vulff, vienoje Lietuvos provincijoje, susaūkė apie 200 viršaičių susirinkimą. Sasaukę juos, isniekino ir iškeikė, už nepasiekimą vokiečių uzduotos kvotos produktų pristatyme. Susirinkimas baigtas tuo, kad tapo susaudyta 40 viršaičių lietuvių, kad įbaugintų kitus vokiečių paklusnumui.

Prieš karą Lietuvoje buvo apsigyvenę 250,000 žydėlių. Karui prasidėjus, ir vokiečiams užėmus Lietuvą, iš šio skaičiaus žydėlių, liko tik 50,000.

Lietuvoje yra išleidžiami keli slaptai spausdinami lietuviški laikraščiai, kurie išreiškia laisva lietuvių nuomonę apie užpuolėjus. Laikraščiai ragina priešintis priešais, ir gynti savo teises kiek tik galima. Žymiausias tų laikraščių yra, tai tuo pačiu vardu kaip ir mūsų žurnalas - "Nepriklausoma Lietuva".

Sveika, mieloji N. Lietuva!

Montreal, birželis-June, 1943.

REDAKCIJOS ŽODIS

VISIEMS PRENUMERATORIAMS: Kurie užsisakė "Nepriklausomą Lietuvą", atsinaujino prenumeratas ir atsiuntė aukų, bus patalpinti ateinančioje "N.L." laidoje. Ši kartą jų susidare nemazas sąrašas, ir tam tikslui bus paskirti specialūs puslapiai. Taipgi su šia laida, bus išsiųstos administracinės kortos visiems tiems skaitytojams, kurių prenumeratos yra išsibaigusios. Dauguma su sypsneliu sako: "as laukiu paraginimo".

K. J. PRUNSKIUI. Jūsų knygeles gavome, širdingai ačiu. Jąs prie kiekvienai progai platiname. Pelną skiriame, sulig autoriaus nurodymo: dalį "N.L." žurnalui, ir kitą dalį - spaustuves atlyginimui. Laukiame Jūsų pasiilgtų raštų.

P. M. F. JOKUBYNIENEI: Širdingai ačiu už korespondencijas. Jų laukime, lauksime ir tikėsimes, reiksdami Jums gilią užuojautą Jūsų ligoje.

PONIAI O. N. Jūsų malonų raštelių, sunaudosime ateinančioje "N.L." laidoje. Ši kartą jau buvo stenceliuose įbrėžtas panasus aprasymas, todėl teko atidėti. Visuomet laukiame Jūsų plunksnos.

P-LEI HELENAI BANDŽIŪTEI: Jūsų nepavadaduojamai brangi talka mus džiugina. Ačiu už aukso mintis ir malonią kooperaciją.

J. M. A. N. T. U. I.: Tokias mintis gali sukūrti tik genijai. Tamstą esate vienas iš jų. Plunksna isdirbtą, mintis isaukleta iki auksciausio laipsnio. Būkite visuomet pažiba mūsų kuklaus leidinio.

ELEGIJUI UOSIUI: Pasiilgome Jūsų raštų. Ar jau pailsėjote?... Prasome rasyti. Lauksime.

VILASALIETEI: Jūsų žinutės svarbios ir įdomios. Giliai įvertiname Jūsų pasisventimą. Tik nenuilskite. Visuomet laukiame Jūsų įdomios korespondencijos.

PAULINAI BALTAKYTEI: Turbūt vasaros grožis paviliojo Jus, mieloji, nes nutilote; nors dažnai žypsneliu ir žodžiais pasikeičiame. Rasykite. Laukiame.



062881